

študentski most:

Revija študentov Fakultete za gradbeništvo in geodezijo v Ljubljani | oktober 2014 | brezplačen izvod

ISSN c505 - 737x

oktober

Fotografija: Domen Dolšak

MOST PONT ALEXANDRE III

Pont Alexandre III oziroma Aleksandrov most, je ločni most, ki se razteza preko reke Sene v Parizu. Povezuje Elizejske poljane z Domom invalidov ter Eifflov stolp. Gradil se je od leta 1896 do leta 1900, imenovan pa je po ruskem carju Alexandru III.

Most je veljal za tehnološki dosežek 19. stoletja, saj je narejen iz 6 metrskih jeklenih nosilcev. Oblikovna zasnova je plod dela Josepha Cassien-Bernarda in Gastona Cousina. Most je širok 40 metrov, dolg 107,5 metra in visok zgolj 6 metrov (razlog je nemoten pogled na Elizejske poljane in Dom invalidov).

Domen Dolšak

KAZALO

	AKTUALNO	
	Nagovor dekana	3
	Koristne informacije	4
	Nagradni natečaj in razstava	6
	Projekt MSWS	8
	SPOZNAJMO PRAVILNIK	
	Pravilnik 3. del	10
	INTERVJU	
	izr. prof. dr. Zvonko Jagličič	12
	Domen Dolšak	14
	MALE SIVE CELICE	
	Projekt - arhitekti	16
	Vse za diplomu	18
	POTOVANJE	
	8 dni sonca	22
	Bruselj, Haag in Amsterdam	24
	Plezanje v Franciji	26
	LAHKIH NOG NAOBKROG	
	Po praktične izkušnje na Poljsko	28
	Prostovoljstvo v Afriki	30
	Erazmus Stockholm	32
	Tečaj nemščine na Dunaju	34
	ŠPORT	
	Tenis na mivki	35
	KUHARSKI KOTIČEK	
	Recepti za juhe	36
	NA FOTELJU	
	Priljubljenost ali znanje	38

UVODNIK

Pred vami je revija Študentski most, ki jo izdaja Študentski svet UL FGG. V njej predstavljamo aktualno dogajanje na fakulteti in objavljamo članke s področja gradbeništva, vodarstva in geodezije. Vse, ki bi radi ustvarjali revijo z nami, vabimo, da se nam pridružite. Dobrodošli ste študentje iz vseh študijskih smeri in letnikov študija. Skupaj bomo najbolj brano revijo na FGG naredili še boljšo.

Gustav Januš
So mi rekli

Če te zebe in te trese
mraz,
so mi rekli,
si moraš obleči
volnene nogavice, plašč
ter rokavice.
Če si bolan in imaš
gripo,
so mi rekli,
se moraš uleči v postelj,
piti čaj ter vzeti
trikrat na dan
tablete proti vročini.
Če si žejen in lačen,
so mi rekli,
moraš jesti klobase,
špeh

ržen kruh in zraven
piti mošt ali pivo.
Če si žalosten in potr,.
so mi rekli,
moraš tarnati, jokati
in se črno obleči.
Če si vesel,
so mi rekli,
moraš juckati ter
peti narodne pesmi.
Nikoli pa niso mi rekli,
kaj naj počnem,
če me ne zebe,
če nisem bolan,
ne žejen ne lačen,
ne žalosten in
ne vesel.

Nimamo navodil, kako biti uspešen študent. Vendar se s trdno voljo vse doseže.

Uredništvo revije Študentski most

ISSN c505 - 737x
Letnik 11, št. 3, oktober 2014
Izhaja 4 številke letno

Glavna in odgovorna urednica:
Tanja Jordan

Podurednika: Tilen Koranter in
Luka Pajek

Oblikovanje:
Matej Toporiš

Jezikovno urejanje:
Sebastjan Kravanja

Tisk:
Birografika BORI d.o.o.

Naklada:
800 izvodov

Izdaja:
SŠ FGG

E-mail uredništva:
revija.most@gmail.com

Pomočniki: Matjaž Mikoš, Rožle Lavrač, Nejc Lenček, Nataša Štupar, Urban Čepon, Barbara Corn, Timi Čížek, Martin Rus, Klemen Domjan, Mateja Klun, Jure Česnik, Alma Zavodnik Lamovšek

Nagovor dekana

Cenjene brucke in spoštovani bruci,

ob vstopu v prvo akademsko leto vašega študija, v katerem začenjate z novo življenjsko izkušnjo v novem okolju, naj vas ne zmoti spremenljivo vreme letošnjega poletja – na fakulteti vemo, kaj je študij in razmere za delo na fakulteti ne bodo spremenljive kot aprilsko vreme. Posebej pozdravljam tudi vse tuje študente, ki te dni spoznavajo Slovenijo – želim jim uspešno delo na fakulteti.

Srednješolske klopi menjate za fakultetne predavalnice in laboratorije. Pred vami je nekaj let bolonjskega dvostopenjskega študija, pa tudi zanimivega in razburljivega študentskega življenja. Da bi bilo okolje za študij in bivanje na fakulteti bolj prijazno, smo preuredili vstopno avlo in jo v večji meri namenili prav vam, študentom. Nadaljujemo tudi s prenovo drugih delov glavne stavbe na Jamovi cesti, da boste lahko med odmori spoznavali bogato zgodovino fakultete in z njo povezanih ljudi ter pestro delovanje fakultete danes.

Odločitev za univerzitetni študij v teh težkih gospodarskih časih gotovo ni bila lahka, a kaj, ko srednješolska izobrazba na trgu dela ne zadošča več. Z zavzetim delom boste lahko v treh letih pridobili prvostopenjske univerzitetne diplome inženirjev, s katerimi vam bo na trgu dela lažje najti zaposlitev. Seveda ni vse le v papirju (diplomi), delodajalci bodo od vas zahtevali tako znanje kot tudi veščine.

Zato je danes pred vami drugačen izziv. S študentskim delom je nujno začeti resno in zavzeto od prvega študijskega dneva naprej – imenujmo to kar sprotni študij. Na fakulteti, ki ne velja za lahko, uspejo tisti, ki vedo, da so študentska leta lepa in polna razgibanega življenja, a tudi večernega učenja, računanja in pisanja računalniških programov, testov, domačih nalog, seminarjev, kolokvijev in izpitov.

V vsem tem delu in iskanju poti v višji letnik je ideja ter želja po oblikovanju vseh vas, študentk in študentov, v tehniške izobražence, ki morate v prihodnosti razmišljati z lastno glavo, iskati nove rešitve in skupaj z drugimi deležniki usmerjati družbo v za vse bolj uspešno smer. Študij ni le pridobivanje znanja v obliki poznavanja kataloga znanj in mnogih dejstev, je mnogo bolj tudi rast v zrelo osebnost inženirja, ki se vsakega novega problema loti na izviren, a tudi potencialno uspešen način z veliko verjetnostjo za oblikovanje dobre in kakovostne rešitve.

Pričakujete lahko, da vam bo fakulteta z vsemi svojimi viri stala ob strani pri vaših študijskih naporih in prizadevanjih, recimo od tega študijskega leta tudi s podporo predmetnih tutorjev. Od vas pričakujemo zavzetost, iskrenost, spoštovanje in redno izpolnjevanje študijskih obveznosti. Ker bodo študijske zahteve visoke, nagrada v obliki prvostopenjske diplome pa kakovostna popotnica za življenje, si svoj prosti čas razporedite pametno, ohranite dobro telesno in duhovno pripravljenost ter skrbite za svoje zdravje.

Spoštujte moč argumentov in znanja profesorjev, asistentov in tutorjev, bodite zvedavi in aktivni pri študiju, kakor da bi plačali visoko šolnino iz lastnega žepa. Ker stroške študija v veliki meri pokriva država iz skupnega proračuna vseh državljanov Slovenije, vzemite svoj študij tudi kot družbeno odgovorno dejanje.

Ob vstopu na Univerzo v Ljubljani in ob začetku akademskega leta 2014/15 vam želim uspešen začetek študija in ugodno počutje v prostorih fakultete.

Vivat academia!

Vivant professores!

dekan UL FGG
red. prof. dr. Matjaž Mikoš

Koristne informacije o študentskem življenju

Pravijo, da so študentska leta najlepša. Vendar so zaradi veliko novosti prvi dnevi lahko zelo naporni.

Nov kraj, novi ljudje, novi prijatelji, nova znanja ...

Za lažji začetek vam ponujamo nekaj koristnih informacij. Nekatere bodo koristne že sedaj, druge pa vam bodo v pomoč kasneje.

Prevoz

Najenostavnejši in pogosto najhitrejši način prevoza za študenta je kolo. Pri tem je potrebno poudariti, da so nova in dobra kolesa prava vaba za nepridiprave, zato je dobra ključavnica obvezen del opreme.

Temu se lahko zlahka izognete z uporabo sistema **Bicikelj**. Sistem izposoje koles Bicikelj je na voljo 24 ur na dan, 7 dni v tednu in vam zagotavlja preprosto uporabo koles.

V Ljubljani je urejen tudi avtobusni javni prevoz – ti. »trole«. Večina študentov se odloči za nakup mesečne vozovnice, ki so lahko subvencionirane. Kupiti je potrebno kartico **Urbana**, ki lahko deluje kot mesečna vozovnica (neomejeno število voženj za 20 € mesečno). Uporabljamo jo lahko tudi kot vrednostno kartico, na katero naložimo določeno vsoto in potem z njo plačujemo posamezne vožnje. Plačilo vožnje je možno tudi z Moneto. Ena vožnja stane 1,20 €. S plačilom imamo možnost prestopanja znotraj 90 minut.

<http://www.lpp.si/>

Zdravje

V Ljubljani deluje **Zdravstveni dom za študente** (ZDŠ), ki je bil ustanovljen z namenom, da študentje dobimo čim bolj dostopno in celotno zdravstveno nego. Za dodiplomske in podiplomske študente in tudi za njihove profesorje,

skrbijo na področju preventive (sistematski zdravstveni pregledi, obvezna cepljenja, zdravstvena vzgoja) in kurative. Pokrivajo področje splošnega zdravstvenega varstva, zobozdravstvenega varstva ter ginekologije in psihiatrije.

Študent, ki študira na katerikoli visokošolski ali univerzitetni ustanovi v Ljubljani, mora poskrbeti, da ima urejeno zdravstveno zavarovanje. Rednim in izrednim študentom zadošča osnovno zdravstveno zavarovanje, študenti, ki so brez statusa in tuji študenti, pa naj si priskrbijo druge oblike zavarovanja, vključno z dodatnim zdravstvenim zavarovanjem.

Če študent izbere svojega osebnega zdravnika v ZDŠ, mu tam lahko nudijo celovito zdravstveno oskrbo v primeru bolezni, poškodbe in podobnega.

Študenti, ki imajo izbranega osebnega zdravnika v domačem kraju, dobijo v ZDŠ nujno pomoč v primeru nenadne obolevnosti, sveže poškodbe, kontrole, nadaljevanje zdravljenja pa opravijo pri osebnem zdravniku.

Študentje morajo opraviti tudi sistematske preglede (prvi pregled je v prvem letniku študija na prvi stopnji, drugi pregled pa ob začetku magistrskega študija) ter cepljenja (odvisno od fakultete). Poleg tega je v ZDŠ možno opraviti tudi zdravniške preglede za voznike motornih vozil (A in B).

ZDŠ izvaja svoje dejavnosti na dveh lokacijah. Glavna enota je na Aškerčevi cesti 4 v Ljubljani, kjer je sedež zavoda ZDŠ in obsega splošno, specialistično (ginekološko in psihiatrično), zobozdravstveno dejavnost

ter laboratorij. Dislocirana enota je v študentskem naselju v Rožni dolini (blok 8) na Cesti 27. aprila 31 v Ljubljani in obsega splošno, zobozdravstveno dejavnost (2 zobozdravnika koncesionarja) in laboratorij. Pred vsakim obiskom v ambulanti se je potrebno za termin dogovoriti po telefonu v času ordinacijskih ur izbranega zdravnika. Več informacij ter urniki zdravnikov so objavljeni na spletni strani <http://www.zdstudenti.si>.

<http://www.zdstudenti.si/>

Študentsko delo

Je delo, ki ga občasno ali začasno opravlja študent, dijak ali druga opravičena oseba preko pooblaščenice organizacije (študentski servisi, Zavod RS za zaposlovanje, agencije za delo) na podlagi napotnice.

Ponudnikov ne manjka, delo pa najhitreje najdeš preko spletnih strani in na oglašnih deskah **študentskih servisov** ter Zavoda za zaposlovanje. Poleg tega lahko preveriš tudi oglasne deske na fakulteti ter na raznih podjetjih. Ne le, da je študentsko delo vir zaslužka, je tudi odličen način pridobivanja izkušenj ter delovnih navad in praktičnih znanj.

Če še nisi včlanjen/a v noben študentski servis, lahko izbereš med različnimi servisi, ki imajo poslovalnice tako v Ljubljani, kot po drugih krajih v Sloveniji. Za včlanitev potrebuješ osebni dokument, davčno

številko, številko osebnega računa ter dokazilo o vpisu (potrdilo o vpisu za tekoče leto ali študentsko izkaznico). Kasneje je potrebno članstvo vsako študijsko leto podaljševati z dokazilom – potrdilom o vpisu.

Vseeno pa naj bo na prvem mestu študij in naj bo študentsko delo le bolj počitniško oz. res sredstvo za nabiranje delovnih izkušenj na področju, za katerega se izobražujete.

 študentarija

<http://www.studentarija.net>

Knjižnice

Ob vpisu na fakulteto in plačilu prispevka za knjižnico imaš možnost uporabe vseh fakultetnih knjižnic na Univerzi v Ljubljani, vključno s **Centralno tehnično knjižnico** (CTK, razmeroma blizu naše fakultete, Trg republike 3, poleg Cankarjevega doma in Maximarketa) in **Narodno in univerzitetno knjižnico** (NUK). Študentska izkaznica se uporablja kot članska izkaznica, za uporabo knjižnic in njihovih storitev pa je potreben formalni vpis ob prvem obisku. Knjižnice pogosto poleg izposoje gradiv ponujajo tudi možnost uporabe čitalnic, kjer se študentje predvsem pred in med izpitnimi obdobji radi zadržujemo.

Poleg omenjenih knjižnic, imamo tudi na **Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo** študentom prijazno knjižnico v kateri lahko pridobimo večino gradiva potrebnega za študij. V knjižnici je urejena čitalnica namenjena učenju študentov FGG. Knjižnica ima relativno dolg obratovalni čas. Izposoja knjig je možna vsak dan od 8:00 do 17:00, ob petkih do 14:00. Čitalnica je odprta vsak dan od 8:00 do 19:00 (po potrebi do 20:00), ob petkih do 15:00. V času do 15. 10. 2014 in med 1. 3. 2015 in 30. 4. 2015 bo čitalnica odprta vsak dan od 8:00 do 17:00, ob petkih do 15:00.

Zelo priročno in uporabno orodje je tudi **COBISS** – virtualna knjižnica Slovenije (<http://www.cobiss.si/>). Zajema nacionalno knjižnico, univerzitetne ter visokošolske, specialne, splošne in šolske knjižnice. Tu si lahko na katerikoli napravi, na kateri uporabljate internet, ogledate seznam razpoložljivih knjig, njihovo točno lokacijo v knjižnici ter jih po potrebi tudi rezervirate. Obstaja tudi različica programa, ki si ga lahko namestite na vaš pametni telefon. Omogoča iskanje gradiva, medknjižnično izposajo, podaljševanje roka izposoje gradiva ... To vam lahko prihrani veliko časa in energije, zato uporabo toplo priporočamo.

<http://www.cobiss.si/>

Novi izrazi in ostale pomembne stvari
Profesor in **asistent**: Profesorji so tisti, ki poučujejo, predavajo na srednji šoli ali univerzi ter so za to posebej usposobljeni, asistenti pa so t.i. strokovno usposobljeni pomočniki. Med študijskim procesom se boste srečevali z obojimi, saj so profesorji večinoma nosilci predmeta. Pri njih poslušate predavanja, asistenti pa izvajajo vaje pri istem predmetu.

Tutor: Beseda tutor pomeni varuh oz. stražar. V študentskem smislu je tutor bodisi študent višjega letnika, ki mlajšim kolegom pomaga z nasveti o študiju in študentskem življenju, bodisi učitelj, ki ima podobno nalogo. Na naši fakulteti obstajata obe vrsti tutorjev, predvsem s slednjimi je pri pojavu študijskih ali zdravstvenih težav, ki vplivajo na študij, komunikacija zelo pomembna.

Študentska izkaznica: Je plastična kartica, s katero se identificiraš kot študent določene fakultete. Nalepke na hrbtni strani dokazujejo, da si v tekočem študijskem letu res vpisan na to fakulteto in imaš veljaven status študenta. Z njo lahko koristiš ugodnosti, ki ti pripadajo kot študentu (nižje cene kart na določenih smučiščih, gledališčih, kinu, drugih kulturnih in družabnih dogodkih, uporaba študentske prehrane ...).

Spletni referat: S pojavom elektronizacije referata je postalo »poslovanje« študentov mnogo lažje. S svojim uporabniškim imenom (vpisna številka) ter geslom lahko vstopate v spletni referat, kjer imate dostop do svojih podatkov, ocen, urnikov, gradiv za določene predmete in obvestil. Tu lahko naročate določene dokumente (izpis ocen, dodatna potrdila o vpisu...), oddajate prošnje (npr. za ponoven vpis v letnik...) in še kaj. Glavna in najbolj uporabljena funkcija spletnega referata pa je pregled izpitnih rokov ter rokov kolokvijev, prijava in odjava na preizkuse znanja ter prejemanje ocen. Tu velja biti posebej pozoren na naslednji izsek iz Pravilnika o študiju na prvi in drugi stopnji na UL FGG:

Študent se mora **prijaviti na izpit** vsaj štiri dni pred razpisanim izpitnim rokom do 23.59 ure preko spletnega referata UL FGG. To pomeni, da morajo biti med zadnjim dnevom prijave in dnevom izpita trije dnevi. Študent odgovarja za pravilno in popolno prijavo. Nosilec predmeta oziroma namestnik sme k izpitu sprejeti samo študente, ki so prijavljeni na izpit.

Študent se lahko **odjavi od izpita** preko spletnega referata najkasneje en dan pred razpisanim datumom izpita in sicer do 12:00 na dan pred razpisanim izpitnim rokom. Odjava pri izvajalcu izpita ni možna. Če študent zaradi višje sile ne pristopi k izpitu in izpita pravočasno ne odjavi, se mu na osnovi dokazila, ki ga predloži v Referat za študijske zadeve, šteje, da je izpit pravočasno odjavil.

Študentu, ki se ni odjavil in ni prišel na izpit in zato nima opravičljivega razloga, se v rubriko vpiše NI (ni pristopil). Študent s tem izgubi en izpitni rok.«

Spletna učilnica: Na spletni učilnici se, po predhodni prijavi, vpisujete v predmete, katere obiskujete. To je zelo priporočljivo, saj tu večina profesorjev objavlja gradiva za svoj predmet, dodajajo domače naloge, nekateri objavljajo tudi svoja predavanja in druge uporabne ter zanimive povezave... Hkrati pa je za vsak predmet odprt tudi forum, kjer lahko o določenem predmetu in z njim povezanih težavah razpravljaš z drugimi študenti, pa tudi s profesorjem tega predmeta, mu postavljaš vprašanja ter prosiš za pomoč pri reševanju nalog.

Kolokvij: Je kot nekaj manj obsežen izpit oz. služi vmesnemu preverjanju znanja. Pri nekaterih predmetih so kolokviji tudi pogoj za pristop k izpitu, večinoma pa so neobvezni. Opravljanje kolokvijev je zelo priporočljivo, saj lahko z njimi že med letom opravite vsaj del izpita. Na kolokvije se je potrebno, tako kot na izpite, prijavljati preko spletnega referata.

Izpit: Je »glavno« preverjanje znanja, ki poteka v razpisanih izpitnih rokih. Izpit je opravljen, ko iz predmeta pridobimo pozitivno oceno (6-10). Število opravljanj izpita iz enega predmeta je omejeno z mejo brezplačnih pristopov (trije), kot tudi s končno mejo pristopov k izpitu. Na izpit ne hodimo preverjati svojega znanja, ampak se ga udeležimo, ko smo v svoje znanje prepričani. Na izpit se je nujno potrebno prijaviti preko spletnega referata.

Kreditne točke: Študijske obveznosti so v študijskih programih ovrednotene s kreditnimi točkami po ECTS. Posamezni letnik študijskega programa obsega 60 kreditnih točk. Vsak predmet je ovrednoten z določenim številom kreditnih točk, ki vam jih prinese pozitivno opravljen izpit iz tega predmeta. Zadostno število zbranih kreditnih točk je pogoj za napredovanje v višji letnik oz. za ponovno opravljanje letnika.

<http://www3.fgg.uni-lj.si/>

Nagradni natečaj in razstava

Tretjega oktobra se je zaključil nagradni natečaj, ki ga je organiziralo uredništvo revije Študentski most. V natečaju smo zbirali avtorske fotografije mostov, posnetih v Sloveniji in drugod po svetu, med katerimi smo izbrali najboljšo. Izbrana zmagovalna fotografija je objavljena na naslovnici tokratne številke revije.

V natečaju so lahko sodelovali študentje in zaposleni na Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo. Na uredništvo revije smo prejeli 14 fotografij, med katerimi smo člani komisije skrbno izbrali najboljšo. V komisiji smo sodelovali člani uredništva Tanja Jordan, Tilen Koranter in Luka Pajek, oblikovalec revije Matej Toporiš in asist. Gašper Mrak.

Pri končnem ocenjevanju je komisija upoštevala naslednja merila:

- atraktivnost fotografije
- oblikovna skladnost fotografije,
- tonska (barvna) in tehnična primernost fotografije.

Vse prispele fotografije so posneli študentje Fakultete za gradbeništvo in geodezijo, žal pa nismo prejeli nobene fotografije s strani zaposlenih.

V avli fakultete se je v sredo 22.10.2014 z otvoritvijo ob 13. uri začela razstava vseh fotografij, ki so sodelovale v natečaju. Zmagovalec natečaja je za nagrado prejel Priročnik za projektiranje gradbenih konstrukcij po evrokod standardih. Vsi ostali sodelujoči pa so prejeli darilno vrečko s praktičnimi nagradami.

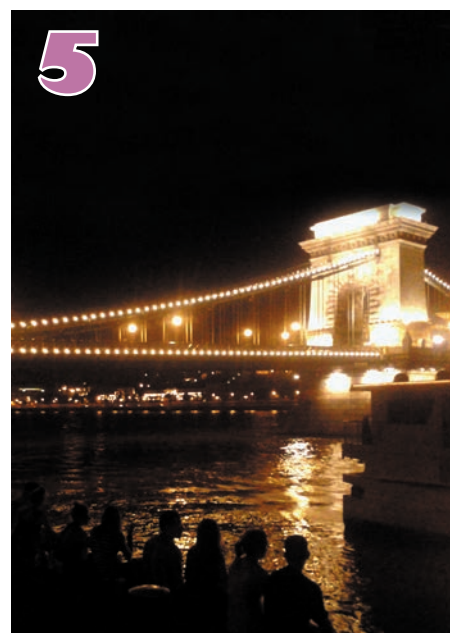
1. mesto:
Domen Dolšak, Pont Alexandre III

2. mesto:
Simon Hvala, Most na Marofu

3. mesto:
Anja Forte, Železni most v Radečah

3. mesto:
Nataša Štupar, Most na Roški cesti v Kočevju

5. mesto:
Urban Bračko, Most v Budimpešti

“

O natečaju za najboljšo fotografijo mostu za naslovnico revije Študentski most lahko rečemo, da je bila pobuda odlična. Kljub temu, da je bil odziv na razpis nekoliko manjši od pričakovanega, pa so na uredništvo revije prispale dobre fotografije. Upamo, da bo takšnih pobud in akcij še več in da se bodo prihodnjic odzvali tudi pedagogi, ki so bili že tokrat povabljeni k sodelovanju. Dodali bi še, da je revija v zadnjem letu sicer pridobila tudi na kakovosti in da se za njeno prihodnost ni treba bati.

- vodstvo fakultete

“

Z organizacijo natečaja in razstave je imel cel uredniški odbor veliko dela, vendar smo s končnim rezultatom vsi zelo zadovoljni. To je bil tudi glavni cilj natečaja. Prejeli smo 14 izvrstnih fotografij in vse so primerne za naslovnico revije. Veseli smo pozitivnega odziva pedagogov in študentov ob odprtosti razstave. V prihodnje si želimo, da bo na FGG še več podobnih akcij, ker lahko sodelujoči pokažejo svojo kreativnost.

- Tanja Jordan, urednica revije Študentski most

Uredništvo se vsem, ki so prispevali fotografije, za sodelovanje lepo zahvaljuje! Posebna zahvala gre osebju fakultete, ki je priskrbelo nagrade ter pomagalo pri postavitvi razstave.

Projekt MSWS

Projekt »Modeliranje stoječega vala za vodni šport« (od tu kratica MSWS) je projekt, ki je bil uspešno sprejet na javnem razpisu »Po kreativni poti do praktičnega znanja« Javnega sklada Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije ter je delno sofinanciran s strani Evropske unije. Projekt je trajal šest mesecev, od začetka aprila do konca septembra.

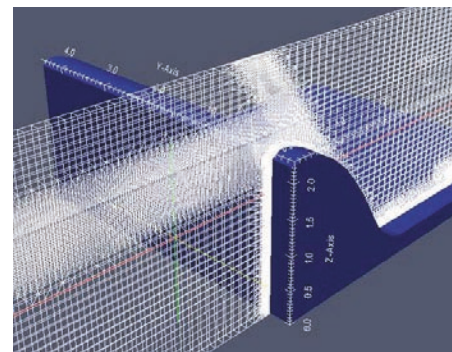
Glavni izziv projekta je bil potrditi možnost izvedbe vodnega objekta z dimenzijami in karakteristikami, ki bi omogočale nastanek stoječega vodnega vala, uporabnega za vodni šport – deskanje na valovih. Ideja o projektu je zrasla v glavah študentov oddelka za Okoljsko gradbeništvo na Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo v Ljubljani (FGG), zato večji del ekipe predstavljamo ravno študentje te smeri in sicer: Rožle Lavrač, Mateja Klun, Tilen Koranter, Helena Šoško, Nejc Mohorič, Matej Radinja, Miha Kračun in Tanja Tofil. Zaradi interdisciplinarnosti projekta smo združili moči z Mihom Pogačarjem, študentom smeri Energetska tehnika na Fakulteti za strojništvo v Ljubljani (FS). Ker pa je bil cilj projekta preveriti tudi možnost umestitve objekta v prostor, smo se povezali s študentko smeri Prostorsko načrtovanje, Majo Weiseissen, prav tako s FGG. Pri projektu smo študentje sodelovali s pedagoškima mentorjema in sicer s prof. dr. Francijem Steinmanom s FGG in doc. dr. Tomom Bajcarjem s FS ter mentorjem iz gospodarstva, mag. Boštjanom Pišotkom iz podjetja HESS d.o.o..

Surfanje je šport v močnem porastu, zanimivost tega športa pa je dejstvo, da se vzporedno razvija tudi lastna kultura in življenjski stil. Znotraj surferske kulture so se razvile tudi številne blagovne znamke, ki se zelo dobro tržijo. Največja težava tega športa je odvisnost od vremenskih pogojev

in oddaljenost primernih valov za surfanje od notranjosti celine. Tako se po Evropi, kot tudi drugod po svetu, širijo gibanja za vzpostavitev stoječih valov, ki bi omogočali tekmovanja in ostale aktivnosti tudi na celini. Izgradnja objekta, ki omogoča takšen šport, je zelo zahtevna, saj je treba ustvariti primerne hidravlične pogoje za uporabo, ki hkrati na vtoku in iztoku ne povzročajo škodljivega vpliva.

Da bi izkoristili znanje in čas vsakega sodelujočega, smo se študentje razdelili v tri skupine: laboratorijsko skupino, numerično skupino ter skupino, ki je bila zadolžena za investicijsko presojo, dokumentacijo in stike z javnostjo. Laboratorijska skupina je naprej za potrebe optimalnega dimenzioniranja raziskala lastnosti toka vode čez objekte, lastnosti vodnega skoka in stoječega vala. Osnove teh lastnosti smo spoznali že v okviru rednih predavanj, tu pa smo svoje znanje seveda morali močno razširiti. Rešitev je bila v prvi fazi izvedena s teoretičnimi izračuni, nato pa z izdelanim modelom preizkušena v vodnem kanalu na Katedri za mehaniko tekočin z laboratorijem v Ljubljani na Hajdrihovi 28.

Najprej smo se morali naučiti upravljati črpalko, ki omogoča uravnavanje pretoka v vodnem kanalu. Sledila je izdelava različnih modelov, ki bi bili primerni za meritve v kanalu. Po večjemu številu poskusnih izvedb iz različnih materialov in različnih oblik smo prišli do zaključka, da je najbolj primeren material ekstrudiran polistiren (XPS), katerega dobre lastnosti so relativno lahko in hitro oblikovanje ter ekonomičnost. Ko so bili modeli izdelani, smo v kanalu začeli izvajati meritve. Prvi del meritev smo opravili s kontaktnimi metodami (osno merilo, ravnilo). Za končne meritve smo uporabili nekontaktno

oziroma vizualizacijsko metodo (hitrostna kamera). S pomočjo hitrostne kamere, ki ima sposobnost snemanja 1200 slik na sekundo, smo pridobili posnetek poteka vodne gladine. Iz te slike smo pridobili dimenzije vala. Pridobljene meritve smo analizirali in uporabili izsledke v nadaljnjem delu.

Numerična ekipa se je spoprijela z izzivom izdelave numeričnega modela s programskim orodjem OpenFOAM. S pogonom uvodnih primerov smo se spoznali z delovanjem programskega okolja OpenFOAM. Nadaljevali smo s spreminjanjem obstoječega matematičnega zapisa porušitve jezusa (angl. breaking of a dam) v zapis, ki simulira vodni skok, pri čemer smo, na podlagi meritev iz laboratorija, določili končno obliko preliva in jo uspešno zmodelirali v programskem okolju AutoCAD ter jo v obliki STL datoteke vnesli v numerični model. Uspešno smo vzpostavili delujoči algoritem za izdelavo računske domene in razcepili računsko domeno na predpisano število predelov za vzporedni (tj. večprocesorski) preračun. Ob zaključku smo podali dva načina nabora ukazov pogona numeričnega modela, namenjeni tako za domači namizni računalnik, kot za visoko-zmogljivo računalniško gručo

oziroma HPC. Zaradi omejitev zmogljivosti strojne opreme, ki nam je bila na voljo v tem relativno kratkem času trajanja projekta, bi za boljše rezultate in izdelan popolni numerični model potrebovali več časa. Teh omejitev smo se zavedali že na začetku, zato je bil postavljen cilj preizkusa izgradnje numeričnega modela na koncu dosežen.

Med cilji projekta je bil tudi ta, da bi končno optimalno rešitev s pomočjo delovnega mentorja umestili v prostor na območju drugo leto do konca zgrajene hidroelektrarne Brežice (HE Brežice), izdelali idejno zasnovo in jo predstavili potencialnim investitorjem. Skupina, ki je bila zadolžena za investicijsko presojo, dokumentacijo in stike z javnostjo, se je najprej posvetila pregledu aktualne zakonodaje povezane s primerom, nato smo naredili študijo podobnih primerov rečnega deskanja po svetu. Rečno deskanje je bilo dokumentirano že leta 1970 v Münchnu, ki še danes ponuja največje urbano surfersko mesto. V svetu poleg nekaj primerov umetno ustvarjenih valov za surfanje obstajajo še naravni valovi in komercialni sistemi, na katerih je mogoče surfanje tudi v notranjosti celine. V Sloveniji rečno deskanje ni posebno razvita oblika športa, saj še ni primerne objekta, na katerem bi bilo mogoče prakticirati omenjeni šport.

V času projekta smo si z delovnim mentorjem ogledali tudi gradbišče HE Brežice. Pri ogledu gradbišča so nam predstavili delovanje gradbišča, gradbeno mehanizacijo in gradbena dela, ki so bila že izvedena ali so v teku. Ogledali smo si potencialne lokacije za umestitev našega objekta v prostor, s čimer smo dobili vpogled v dejansko stanje na tem območju.

V nadaljnjem delu smo naredili analizo možnih lokacij umestitve objekta v prostor in sicer v okolico v prihodnjem letu zgrajene hidroelektrarne Brežice. Tri najbolj smiselne in realno izvedljive variante smo podrobneje analizirali, nato pa smo se odločili za najboljšo, to je umestitev pod načrtovano kajakaško stezo ob HE Brežice.

Ta varianta je bila nato uporabljena tudi za izdelavo idejne zasnove. Investicijsko presojo izvedbe projekta smo izvedli po pristopu »analize stroškov in koristi« (angl. CBA), preko pogoja pozitivne »neto sedanje vrednosti« (angl. NPV) projekta. Za tovrstne objekte se običajno upošteva amortizacijska doba 30-40 let. Na podlagi takega časovnega horizonta je bila narejena tudi sama analiza.

Tehnične značilnosti objekta so nam služile kot izhodišče za določitev ocene višine investicije, ki bi bila potrebna za realizacijo objekta (zemeljska dela, betonarska dela, hidravlična oprema idr). Poleg teh je bilo treba upoštevati še stroške vodenja projekta, inženiringa in pridobivanja projektne dokumentacije. Pri ocenah koristi projekta je bilo treba posredno oceniti koristi, ki so bolj neoprijemljivega značaja npr. pozitivni učinki na lokalno gospodarstvo, krepitev Brežic in okolice kot turistične destinacije idr. Kot rezultat smo izdelali idejno zasnovo umestitve objekta ob kompleks HE Brežice in tudi opredelili najboljšo možno rešitev za izvedbo projekta ter predstavili možnosti za nadaljnje delo.

Za potrebe sprotne obveščanja in informiranja javnosti o aktivnostih na projektu je bila izdelana spletna stran projekta. V smislu preverjanja odziva javnosti na naš projekt in morebitno

bodočo izgradnjo objekta, ki bi omogočal surfanje na stoječem valu na Savi, je bila na spletni strani objavljena anketa o deskanju (surfanju) na Savi. V relativno kratkem času, ko je bila spletna anketa aktivna, smo dobili relativno velik vzorec odzivov anketirancev. Spletno anketo je v celoti opravilo več kot 500 anketirancev. Rezultati ankete in število anketirancev kažejo na to, da med Slovenci obstaja veliko zanimanje za izgradnjo takšnega objekta na primerni lokaciji v Sloveniji. Med projektom smo naleteli tudi na pozitiven odziv slovenskih športnih klubov, tako surferskih, kajakaških, kot drugih.

S 30. 9. 2014 smo zaključili z uradnim delom na projektu. Po dobrih šestih mesecih dela lahko z veseljem povemo, da smo v projektu dosegli na začetku zadane cilje in da smo z rezultati dokazali, da bi bila izvedba takšnega projekta dodatna pridobitev za hidroelektrarno, kajakaško stezo in okolico, saj je surfanje v zadnjem času v polnem razmahu in ima tako v Sloveniji, kot na Hrvaškem, hitro rastočo populacijo navdušencev. Ravno bližina državne meje s Hrvaško je en izmed pomembnih dejavnikov za izbiro lokacije ob bodoči hidroelektrarni Brežice. Tako bi razširili športno in turistično ponudbo na območju.

Po uradnem zaključku projekta vas vabimo še na javno predstavitev projekta, na kateri vam bomo sodelujoči prikazali potek dela na projektu in pridobljene rezultate. Možen bo tudi ogled ene izmed izvedenih meritev v laboratoriju.

Predstavitev projekta MSWS bo potekala v sredo, 29. 10. 2014, ob 16. uri v predavalnici H-10 na oddelku za Okoljsko gradbeništvo na Hajdrihovi 28. Lepo vabljeni.

Ekipa MSWS

<http://projektmws.wix.com/mws>

Pravilnik 3. del

Spoznajmo Pravilnik o študiju na prvi in drugi stopnji na UL FGG

3. del

Novo študijsko leto je tu in ponovno se oglašamo iz Študentskega sveta, tokrat s tretjim delom obrazložitve Pravilnika, ki sicer obsega 111 členov. V tem delu smo opisali najpomembnejše člene, ki se nanašajo na izbiro tutorjev učiteljev, ponavljanja letnika, dodatnega leta in prijav zaključnih del. Branje članka zato še posebej toplo priporočamo brucem in študentom zaključnih letnikov.

70. člen

Študent, ki ni opravil vseh obveznosti, določenih s študijskim programom za vpis v višji letnik, lahko v času študija enkrat ponavlja letnik, če je izpolnil pogoje za ponavljanje, predpisane s študijskim programom. Ponavljanje zaključnega letnika študijskega programa ni mogoče.
/.../

Namero po ponovnem vpisu v letnik študent pisno naslovi na Referat za študijske zadeve. Študent, ki ponavlja letnik, lahko izjemoma vnaprej opravlja določene predmete. Pogoje in nabor možnih predmetov določi študijski odbor oddelka.

S tem členom je vsakemu študentu zagotovljena pravica do ponovnega vpisa (ponavljanja) enega študijskega leta z izjemo zaključnih letnikov, kjer obstaja možnost koriščenja dodatnega leta (absolventa). Naj dodamo, da je pogoj za ponovni vpis v

letnik na večini študijskih programov na UL FGG vsaj za 30 kreditnih točk opravljenih študijskih obveznosti za vpisano študijsko leto.

Tekom leta, v katerem študent ponavlja letnik, lahko opravlja določene predmete za naslednji letnik njegove študijske smeri. Običajno to pomeni vse izbirne in tudi nekatere redne predmete. Nabor predmetov je za vsakega študenta drugačen, saj je pogojen z že opravljenimi predmeti. Primer: če je pogoj za nek predmet iz višjega letnika opravljen predmet Matematika II, lahko študent tak predmet vpiše le v primeru, če ima že opravljeno Matematiko II.

71. člen

(Izjemno napredovanje v višji letnik iz utemeljenih razlogov)

Študent se lahko izjemoma vpiše v višji letnik, tudi če ni opravil vseh obveznosti, določenih s študijskim programom za vpis v višji letnik, kadar ima za to opravičene razloge, kot npr.: materinstvo, daljša bolezen, izjemne družinske in socialne okoliščine, priznan status osebe s posebnimi potrebami, aktivno sodelovanje na vrhunskih strokovnih, kulturnih in športnih prireditvah, aktivno sodelovanje v organih univerze.

O vpisu iz prejšnjega odstavka odloča Študijski odbor oddelka na osnovi prošnje študenta, ki ji je priložena ustrezna dokumentacija in mnenja studentovega tutorja učitelja. Prošnja študenta, ki nima izbranega tutorja se zavrže kot nepopolna, razen v primeru nesreče, bolezni ali drugega dogodka, zaradi katerega si študent ni

mogel izbrati tutorja.

Izjemen vpis ne glede na izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka ni mogoč, če študent ni opravil predmetov, ki so v študijskem programu navedeni kot pogoj za prisostvovanje pri predmetih višjega letnika.

Prva dva odstavka sta dovoj jasno napisana, zato bi tu posebej izpostavili samo izbiro tutorja učitelja in pravočasno komunikacijo z njim v primeru izjemnih dogodkov, ki jih določa prvi odstavek. Tutorja učitelja študent izbere ob vpisu ali kasneje preko spletnega referata. Povsem prosta izbira tutorja učitelja je možna do zaključka postopka vpisa oziroma v primeru prvih letnikov v prvem mesecu, kasneje študent za izbiro potrebuje pisno privolitve pedagoga. Tu naj še opozorimo, da je vsak pedagog lahko tutor učitelj maksimalno 20 študentom. Če določenega pedagoga ni na seznamu, to pomeni, da je že polno zaseden.

V vsakem primeru bi še izpostavili, da je končna odločitev o izjemnem napredovanju določena šele na seji študijskega odbora posameznega oddelka. Člani odbora lahko kljub vsem navedenim razlogom in izpolnjenim pogojem prošnjo še vedno zavrnejo, v kolikor presodijo, da študent prosilec še ni osvojil potrebnih znanj za opravljanje vseh predmetov višjega letnika.

78. člen

(Podaljšanje statusa študenta)

Študent, ki v času študija od študijskega leta 2012/13 dalje ni ponavljal letnika ali zamenjal študijskega programa, ima

Vir slik: splet

po zaključku zadnjega semestra študija možnost podaljšanja statusa za naslednjih dvanajst mesecev. Za dodatno podaljšanje se smiselno uporabljajo opravičeni razlogi, ki so podani v 1. odst. 71. čl. tega pravilnika, o čemer odloča študijski odbor oddelka.

Za podaljšanje statusa ob zaključku študija (prej imenovan absolventski staž) dejansko ni nobenih pogojev glede opravljenih obveznih in izbirnih vsebin v zadnjem letniku, kot so pri ponovnem vpisu v isti letnik ali napredovanju v višji letnik. Poleg tega lahko študent to ugodnost koristi ob zaključku tako prve kot tudi druge stopnje študija, v kolikor ni opravil že vseh s predmetnikom predpisanih študijskih obveznosti na posamezni stopnji študija.

89. člen

Vpisan študent prvostopenjskega študija zaprosi za odobritev teme diplomskega dela najkasneje do konca februarja v zadnjem letniku študija ali v času dodatnega leta. Vpisan študent drugostopenjskega študija lahko zaprosi za odobritev teme kadarkoli. /.../

Citirani odstavek člena je sam po sebi sicer dovolj jasen, vendar je treba izpostaviti, da so roki za prijavo teme vezani tudi na čas zagovora zaključnega dela. Omenjeno velja predvsem za študije prve stopnje, kjer večina študentov želi diplomsko delo zagovarjati še v istem študijskem letu, zato je tudi nujna prijave teme do konca februarja. Če študent prijavi temo, vendar ne diplomira do zaključka študijskega leta, mu prijavljena teme poteče. V dodatnem

letu mora zato ponovno prijaviti temo, saj se le-ta ne podaljša avtomatsko ob vpisu v dodatno leto.

91. člen

Študent drugostopenjskega študija, ki je pred izgubo statusa opravil vse ostale obveznosti, predpisane po študijskem programu, ne plača magistrskega dela z zagovorom, če ga odda v obdobju dveh let po izgubi statusa. V primeru, da študent ni opravil vseh ostalih obveznosti po študijskem programu pred izgubo statusa, mora plačati zaključno delo z zagovorom, skladno s cenikom UL.

Citirani člen je zelo pomemben, a sam po sebi že dovolj jasno zapisan. Izpostavili bi le, da velja izključno za zaključni letnik drugostopenjskega študija.

92. člen

Prijave tem zaključnih del obravnava in potrjuje študijski odbor oddelka, ki hkrati potrdi mentorja in somentorja(e). Določi tudi rok za izdelavo zaključnega dela, ki za študente s statusom traja do 30. septembra, za študente prve stopnje brez statusa 3 mesece in za študente druge stopnje brez statusa 6 mesecev. Rok začne teči naslednji dan po odobritvi teme na študijskem odboru. V ta rok ne štejeta poletna meseca julij in avgust. /.../

Pri prijavah zaključnih del je treba biti izjemno pozoren, da se teme ne prijavi prehitro, saj je treba v primeru prekoračitve roka za izdelavo, zaprositi študijski odbor

oddelka za podaljšanje tega roka. Študent pa lahko zaide tudi v drugi ekstrem in temo prijavi prepozno. Temo magistrskega dela je treba prijaviti najkasneje en mesec pred željenim datumom zagovora, saj študijski odbori oddelkov, kjer se potrjujejo teme, zasedajo samo enkrat na mesec. Izjemi sta meseca julij in avgust, ko študijski odbori ne zasedajo, zato mora ta premor študent ustrezno upoštevati. V kolikor želi magistrsko nalogo zagovarjati septembra, mora temo prijaviti že do sredine junija.

Na tem mestu bi zaključili s povzemanjem Pravilnika na prvi in drugi stopnji na UL FGG, saj smo v tem tretjem delu pokrili vse člene, ki se tičejo študentov tekom celega leta, tako pri pisanju prošenj za dodatno leto, kot tudi pri prijavi zaključnih del. V naslednjem in tudi zadnjem delu povzetka Pravilnika pa bomo obrazložili še nekaj pomembnih členov na področju oblike zaključnih del ter postopka za njihovo oddajo in zagovor, ki pa so bolj zanimivi za študente zaključnih letnikov.

Vsem brucem in ostalim študentom, ki so zamudili aprilsko in junijsko številko Študentskega Mosta, v katerih smo objavili 1. in 2. del povzetka Pravilnika, svetujemo, da si na spletni strani UL FGG poiščete omenjeni številki revije in si članka preberete ter tako z ugodnim vetrom zajadrate v razburkane vode novega študijskega leta.

Študentski svet UL FGG

Intervju: izr. prof. dr. Zvonko Jagličić

Profesorja [dr. Zvonka Jagličića](#) je med študijem na Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo težko zgrešiti. Spoznali smo ga lahko pri predmetih Fizika, Fizika I in Fizika II na prvi stopnji študija ter pri predmetih Konstrukcijska gradbena fizika in Gradbena fizika na drugi stopnji študija Stavbarstva in Gradbeništva. Njegov profesionalen in nadvse prijazen pedagoški pristop je v nas vzbudil pozornost, s tem pa tudi radovednost, da o njem izvemo še kaj več.

Ste fizik in očitno se na Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo še posebej dobro počutite. Zakaj ste se odločili oz. kdo vas je navdušil za študij fizike?

Ob koncu osnovne šole sem razmišljal o gradbeni ali elektrotehnični srednji šoli. Ker pa ne ene, ne druge ni bilo v Murski Soboti, sem izbral "naravoslovno-tehniško usmeritev" in še štiri leta ostal doma. Bil sem prva generacija tako imenovanega usmerjenega izobraževanja. Omenjena smer je bila še najbližje današnji gimnaziji s poudarkom na naravoslovju in dobro podlago za vse naravoslovne in tehniške študije. V srednji šoli mi je bila najbolj všeč fizika. Imeli smo odličnega profesorja, ki je ta predmet predaval zanimivo in vzbudil v nas željo po dodatnem znanju. Verjetno je on še najbolj "kriv", da sem se po srednji šoli odločil za študij fizike.

Kakšni so vaši spomini na študentska leta in kako jih primerjate z današnjim študijem oz. sedanjimi pogoji za študij?

V prvih dveh letnikih študija fizike smo morali v vsakem šolskem letu opraviti dva zahtevna izpita, fiziko in matematiko, poleg teh pa le nekaj manjših. Spomnim se, da se je profesor fizike na prošnjo študentov, da bi teorijo opravljali sproti s kolokviji, izgovoril, da "sproti študij škoduje celovitemu pregledu nad snovjo". Ni mislil dobesedno tako, a kolokvije iz teorije vseeno ni dovolil.

Tako je bilo treba ob koncu šolskega leta obvladati celotno snov, pa tudi tisto iz prejšnjega letnika, saj se znanje iz fizike gradi postopoma. Verjamem, da tudi v gradbeništvu ni nič drugače. Opažam pa, da ste sedaj študenti obremenjeni z znatno večjim številom izpitov. Ko k temu dodamo še številne motnje iz okolice, kot so na primer internet in televizija, ki jih včasih ni bilo ali so bile v znatno manjšem obsegu, ni nenavadno, da je težje najti čas

za poglobljen študij kateregakoli predmeta. Kar ni prav. Za uspešno delo je nujno potrebno dobro razumevanje snovi, ne le na hitro pridobljeno, faktografsko znanje.

Vam je kakšen dogodek med študijem še posebej ostal v spominu?

Naj o prepisovanju ali "Prekmurcu v Ljubljani"? Bom raje o slednjemu. Tudi pred skoraj 30 leti je bilo ob začetku šolskega leta veliko spoznavnih žurov. Saj poznate privlačna vabila obešena po vseh fakultetah? Eno od takih je bilo tudi vabilo na "Medfakultetno srečanje brucev v Pajzlu ob 21:00". Pajzl je bil imenu ustrezen prostor, ki so ga večinoma obiskovali študenti medicine. Nekaj brucev iz Prekmurja se nas je odločilo, da gremo na to srečanje vseh brucev. "Red mora biti", smo si mislili in prišli v Pajzl pet minut pred deveto uro. Skoraj do polnoči smo bili praktično sami tam! No, potem so se bruci začeli nabirati, ampak kaj, ko je bilo treba kmalu domov, saj je bila zjutraj šola.

Po končanem študiju je treba najti službo, kar zna danes biti precejšen izziv. Kako pa je bilo z vašo prvo službo?

Pri odločitvi za študij fizike nisem veliko razmišljal o tem, kaj in kje bom po študiju delal. Ravno, ko bi me to moralo začeti skrbeti, mi je mentor za diplomu ponudil mesto mladega raziskovalca na Inštitutu za matematiko, fiziko in mehaniko. Takrat je to pomenilo zanesljivih pet let in pol službe: tri za opravljanje magistrerja ter še dve in pol za doktorat. Nekaj mesecev po zaključku doktorata so na UL FGG objavili razpis za asistenta za fiziko. Tako sem pristal tukaj, nazadnje na eni od mojih osnovnošolskih želja.

A nismo zato tukaj, da se skupaj učimo?

Korektna razlaga snovi, zanimivi poskusi, dobra volja in prijaznost so le nekateri od sestavnih delov vaših predavanj, ki so vedno ustvarili razumljivo ter zanimivo predavanje. Hkrati ste nam vedno na voljo za dodatna vprašanja oz. obrazložitev snovi. Zaradi česa s študenti radi sodelujete in kaj vas morda moti?

A nismo zato tukaj, da se skupaj učimo? Mogoče gre res v prvem letniku učenje večinoma le v eno smer, pozneje pa tudi učitelji veliko odnesemo od dela s študenti. Prav lepo je, ko študente vsaj približno zanima obravnavana snov in želijo dodatno razlago. Velikokrat me z vprašanji prisilijo, da znova premislim o problemu in ga tako bolje razumem. Pri predavanjih me moti, če so najglasnejši študenti, ki ne sledijo predavanju. Takim velikokrat predlagam, da naj raje ostanejo na hodniku. Mislim si, da je vedno vsaj nekaj študentov, ki je prišlo na predavanja iz racionalnega razloga – da se najhitreje naučijo obravnavano snov. Že zaradi teh je treba poskrbeti za primerno delovno okolje.

Prejeli ste že kar nekaj nagrad za naj pedagoga na Oddelku za gradbeništvo in Oddelku za geodezijo. Študenti pri vaših predmetih resnično uživamo. Kje črpate vso energijo za odlično pedagoško delo in kakšna je formula za dosedanje veliko priljubljenost med študenti?

Ne vem povedati nič več kot to, da z veseljem opravljam pedagoško delo. Poskušam se živeti v vlogo študentov in uginiti, kje so lahko težave. Še najlažje pa je, če me študenti sami ustavijo takrat, ko razlaga šepa. Izhod v sili za prebuditev študentov (včasih tudi dobesedno) pa je neuspešno izveden poskus!

Kako izkoristite prosti čas, če ga sploh kaj preostane?

Malo modelarstva, tu in tam odigram kako partijo šaha preko računalnika. Rad pešachim. Od službe do doma imam dobrih 10 km. Velikokrat se iz službe domov odpravim peš, oz. polovico poti z Bicikljem, če je na voljo. Nekoč bi se mi taka pot zdela nepredstavljiva izguba časa, zdaj pa se mi zdi prav koristno ostati uro ali dve stran od knjig in interneta.

Ste zelo skromen človek, saj ste na našo prošnjo za intervju odgovorili, da sprejmete povabilo le v primeru, da ni boljšega kandidata. A vendar verjetno obstaja kakšen dosežek, na katerega ste ponosni?

Z "boljšim kandidatom" sem predvsem mislil na koga, ki ima povedati več zanimivega od mene, tudi mimo stroke. Seveda je lepo slišati, da so študenti večinoma zadovoljni z mojim delom. Tudi pri raziskovalnem delu imam srečo in sem član relativno uspešne raziskovalne skupine. Raziskujemo fizikalne lastnosti različnih novih materialov, pri čemer sem zadožen za magnetizem. Upamo, da bodo kakšni od teh novih materialov v prihodnosti našli pot tudi v uporabne izdelke.

Da imate fiziko resnično radi, dokazuje tudi spletni portal www.e-fizika.si – pomoč pri učenju fizike, katerega soustvarjate? Lahko na kratko razložite, za kaj gre?

Pred dobrimi petimi leti so v Sloveniji končno dovolili registracijo domen fizičnim osebam, nabralo se mi je precej gradiva za študente, sin je z veseljem pripravil domačo stran in tako je nastala e-fizika. si. K vsebini strani prispevate tudi študenti FGG. V lanskem šolskem letu so na primer študenti prvega letnika podiplomskega študija pripravili odličen pregled prosto dostopnih računalniških programov s

področja gradbene fizike; prevajanje toplote in v nekaterih primerih tudi vlage skozi ovoj zgradbe. Vse je dostopno na zgoraj omenjenem naslovu.

Slišali smo, da ste reden bralec naše revije, kar si štejemo v čast. Zagotovo si bralcem želite še kaj sporočiti, pa vas vprašanja niso napeljala na to. Sedaj imate priložnost.

Glede revije si res zaslužite vse pohvale. Tako za kvaliteto vsebine in obliko, kot za vztrajnost pri pripravi novih števil revije. Vem, da je že daleč nazaj od izida prve številke. Velikokrat podobni dobri projekti, ki temeljijo na prostovoljnem delu, ugasnejo, ko odide prva ekipa zagnanih ustvarjalcev. Most pa kar vztraja! Čestitam, le tako naprej! Vsem novim in starim študentom pa želim veliko uspeha v novem šolskem letu!

Luka Pajek

Newton ali Kopernik?
Newton.

Najljubša pijača:
Traubisoda.

Jutro ali večer?
Jutro.

Časopis ali leposlovje?
Zjutraj časopis, zvečer leposlovje.

Naj glasba in izvajalec:
Narodna. Kreslin, Balašević.

Intervju: Domen Dolšak

Študent FGG, predsednik Študentskega sveta UL FGG in tajnik Študentskega sveta UL.

Predstavljamo vam študenta, ki je aktiven na ogromno področjih in se v prostem času ukvarja z zanimivimi hobiji, med drugimi z varjenjem svojega piva. Domen je absolvent magistrskega študija Okoljsko gradbeništvo in trenutno zaključuje s funkcijami, ki jih je opravljal v študentskih organizacijah. Na fakulteti je aktivno sodeloval v več društvih in organizacijah. Letnike je zaključeval z odličnim uspehom in je tako odličen sogovornik o vlogi predstavnika študentov na fakulteti.

Najprej bi začela na začetku, kako je potekal tvoj študij na Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo? So se letniki po težavnosti med seboj razlikovali?

Prvega letnika sem se lotil zelo resno. Starejši študentje so nam namreč zaupali (nas strašili), da je prvi letnik najtežji, pa še prva generacija bolonjskega sistema smo bili. Tudi profesorji so se še nekoliko lovili. Zato sem se posvetil študiju in tudi delno zanemarjal svoje hobije. Letnik sem izdelal uspešno, sledil je drugi letnik, ki pa naj bi bil po prenovi spet najtežji, vendar sem tudi tega končal odlično, hkrati pa spoznal da je gradbeništvo podobno aplikativni Newtonski fiziki in da bom imel poleg študija še vedno čas za svoje hobije. Snov me je začela vse bolj zanimati, zato sem se tudi odločil za nadaljevanje študija. Poleg tega pa sem se zavedal, da bom za uspešno delo potreboval še ogromno znanja. Po vključitvi v študentski svet in po natrpanem dnevnem urniku, pa so začela študentska leta hiteti. Poleg tega so mi bili predmeti in delo v višjih letnikih v še večje veselje.

Če bi se še enkrat odločil za študij, bi se ponovno odločil za študij vodarstva in okoljskega inženirstva? Kaj ti je bilo najbolj všeč?

Da. Všeč mi je bil način dela v majhnih skupinah, saj se tako lažje spoprijateljiš s kolegi in spoznaš s profesorji. Seveda pa tudi profesorji spoznajo tebe in tako nisi več samo številka. Vsekakor pa bi užival na kateremkoli inženirskem študiju.

Kaj pomeni funkcija predsednika študentskega sveta UL FGG in kaj je bilo tvoje delo?

Sem koordinator dela vseh predstavnikov študentov iz posameznih letnikov. Skrbim za izmenjavo mnenj med profesorji in študenti. Vsi študentje v svetu smo tudi člani različnih komisij, odborov in senata ter aktivno sodelujemo pri odločitvah fakultete. Poskušamo doseči upoštevanje predlogov in mnenj, ki nam jih podajo študentje. Za uspešno delo fakultete je pomembno mnenje študentov, kar pa se (še) ne zavedajo vsi zaposleni na UL FGG.

Kako pa vidiš prihodnost ŠS UL FGG in UL FGG?

Treba se je zavedati, da fakulteta primarno obstaja zaradi študentov in ne zaradi profesorjev. Včasih se na to kar hitro pozabi. Študentski svet se bo zato moral še naprej truditi, da se sliši glas študentov in se njihovo mnenje tudi upošteva. V prihodnosti bo potrebno še tesnejše sodelovanje med profesorji in študenti, saj bo lahko le tako uspeh in ugled fakultete rasel. Kar se pa tiče UL FGG, menim, da gre za najboljšo gradbeno fakulteto v Sloveniji, poklic gradbenika pa tudi po mojem mnenju ne bo izumrl, temveč se bo moral prilagoditi spremembam v družbi in okolju.

Si tudi eden izmed ustanoviteljev študentskega društva, Društva študentov vodarstva (DŠV). Kakšni so bili začetki društva? So imeli profesorji posluh za ustanovitev društva?

Začetki društva v letu 2012 so bili težki, vendar se s pravo ekipo in veliko energije da narediti tudi težke stvari. Takrat sem bil predsednik društva in študentskega sveta, zato je bilo tisto leto zame zelo naporno. Vsi profesorji z oddelka za okoljsko gradbeništvo so nas pri ustanavljanju podprli. Začeli smo z majhnimi stvarmi. Najprej smo si ogledali gradbišče nasproti fakultete, Tobačno mesto. Gradbišče danes žal miruje, vendar je nekaj študentov takrat prvič obiskalo gradbišče. To leto pa društvo že pripravlja obisk pregrade v tujini in sicer pregrado Vajont. Vodenje društva smo tako uspešno predali novi ekipi.

Zakaj se še nisi odločil za študentsko izmenjavo v tujino?

Prva stvar, ki me moti je, da je stvar preveč neurejena. Veliko profesorjev ne priznava izpitov, kar pa je zame popolnoma nesprejemljivo. Dodatno je bil pri meni problem ta, da ko imaš neko funkcijo v okviru fakultete ali Univerze, te funkcije ne moreš kar zamrzniti in oditi za pol leta oziroma leto v tujino. Obenem se mi zdi, da bi v tistem času zamudil veliko dogajanja na fakulteti oziroma tudi v svojem življenju.

Večina te pozna kot resnega študenta, ki ima ogromno prijateljev in znancev, hkrati pa se ukvarjaš z mnogimi dejavnosti. Kako ti to uspeva?

Žal ima dan samo 24 ur, zato je včasih težko (op.a. se namuzne in pogleda nov e-mail na tablici), vendar sam delujem pod natrpanim urnikom bolj uspešno, kot če bi imel časa na pretek. Postanem bolj sistematičen in si

stvari malo bolj organiziram. Več kot je stvari, bolj uspešno jih dokončam. Seveda pa si po napornem mesecu ali izpitnem obdobju privoščim počitnice. Pomaga tudi, da so določeni ljudje vpeti v dveh ali treh stvareh hkrati. Tako se ob kavi ali pivu da rešiti več zadev na en mah. Prav tako se z veseljem udeležim dogodkov, ki jih organizira fakulteta, kot je na primer taborjenje s profesorjem Goljo ali pa jadranje. Na takih dogodkih lahko posredujem kar nekaj neuradnih mnenj študentov, med tem ko naprimer igramo odbojko ali jadramo okoli Hvara.

Vem da imaš nekaj zanimivih hobijev. Večina znancev je že poskusila tvoje doma narejeno pivo. Rad pa tudi kolesariš, popravljaš različne stvari, jadraš, kuhaš in še kaj bi se našlo. So hobiji popoln odklop od študija?

Včasih so izhod, včasih pa dodatna obremenitev, vendar uživam v aktivnem življenju. Več stvari se mi dogaja, več energije imam. Pri hobijih se mi pozna inženirska žilica. Tako sem večino opreme za kuhanje piva naredil sam. Izdelal sem tudi klubsko mizico iz V8 motorja (740i). Uživam med popravljanjem stvari, seveda v prostem času, še vedno pa me razjezi počena zračnica na poti na fakulteto (že štiri v zadnjem letu). Kolesarjenje je resnično moj edini hobi, kjer pozabim na probleme in se posvetim gozdni cesti pred menoj.

Kaj bi, po svojih študentskih izkušnjah in ob prenehanju vseh funkcij na fakulteti in univerzi, povedal našim novim brucem?

Študija ne smemo razumeti kot sklop predavanj in vaj. Po šoli tudi ni pametno takoj zaviti domov. Zelo pomembno je druženje s kolegi po šoli, pa naj bo to ob pivu ali ob izdelovanju seminarske naloge. Obreštuje

se biti timski igralec, saj so možnosti uspeha veliko boljše, ker je medsebojna pomoč skoraj vedno zagotovilo za boljše rezultate.

Kaj pa sporočaš našim profesorjem?

Tisti, ki berejo Most že vedo. Študentsko mnenje je zelo pomembno, saj predstavlja drugačen pogled na različne probleme na fakulteti in v življenju. Poslušajte ideje oziroma mnenja študentov, saj se med njimi lahko skrivajo izjemno dobre rešitve.

Rožle Lavrač

Najljubši film?

Pulp Fiction.

Jadranje ali kolesarjenje?

Težko vprašanje, ampak rajši kolesarjenje, je bolj dostopno in bolj pogosto.

Kaj sovražiš?

Ose, toplo in poceni pivo, dež (tega je letos le bilo preveč) in seveda zamujanje.

Kaj obožuješ?

Gledanje televizijskih serij na kavču z domačim pivom v roki.

Pepsi ali cocacola?

Pepsi twist.

Najljubša stavba v Ljubljani, seveda poleg FGG?

Nebotičnik.

Najljubši študentski bon?

Thai inn (ekstra pekoče).

Stanovanjsko poslovni objekt na Tržaški cesti

Prispevek so na povabilo uredništva revije Študentski most pripravili študenti Fakultete za arhitekturo v Ljubljani, vam pa naj služi kot motivacija in hkrati izziv. Naše bralce, bodoče inženirje in magistre gradbeništva vabimo, da kritično presodite zasnovo konstrukcije in s svojimi kolegi ustvarite razpravo. Hkrati vam želimo pokazati, kakšne vizije prihodnosti lahko pričakujete od naših kolegov arhitektov, s katerimi moramo ustvarjati z roko v roki. Članka ne jemljite kot provokacijo, temveč kot spodbudo, da je vselej potrebno stremenje k uresničitvi neuresničljivega.

Predstavitev območja

Objekt se nahaja na Tržaški cesti med gimnazijo Vič in Ilirijo.

Za to območje je značilno, da je poplavno in da ima slabo nosilna tla.

Prav tako območju manjka veliko javnih programov in enovita podoba, ki nakazuje mestno vpadnico.

Ideja

oblikovna

Hoteli smo ustvariti dominantno v prostoru, ki zaradi svoje unikatne oblike ustvarja nekakšen okvir oziroma vrata, ki potnika vodijo v center Ljubljane. Prav tako smo želeli ustvariti javni prostor oziroma območje, kjer se sreča veliko različnih poti vseh vrst uporabnikov.

programska

Želeli smo ustvariti mesto v malem, kjer bi lahko pisarniški delavec imel v istem kompleksu otroka v vrtcu, starše v domu za upokojnence, goste v hotelu, hkrati pa bi med

malico šel v fitnes, knjižnico ali restavracijo, po službi pa bi šel na primer še k frizerju. Pri vsem tem, bi imel svoj avto parkiran v garaži, oziroma bi imel postajo za mestni avtobus neposredno pred vhodom. Na ta način bi bilo omogočeno medgeneracijsko druženje, rekreacija in sprostitev.

Program

Ker je na območju opazen primanjkljaj javnega programa, smo namenili veliko prostora ravno tej infrastrukturi.

Pritličje in klet sta namenjena javnemu programu, kot so večnadstropna garažna hiša, trgovine, bari, restavracije, banka, pošta in lokali, namenjeni karseda velikemu številu raznoraznih storitev. Stolpnica je namenjena pisarnam. Zaradi koncentracije ljudi, ki je potrebna za optimalno delovanje takega objekta, smo velik del namenili tudi domu upokojnencev, vrtcu, knjižnici in hotelu. Kot dodatna ponudba hotela in hkrati celotnega kompleksa izstopa predvsem fitnes, ki vnaša na to območje nov način življenja. Posebnost fitnesa je, da vsebuje bazene, pokrito tekalno stezo, masažni salon in program za športno rehabilitacijo po poškodbah.

Rešitev

Celoten kompleks stoji tik ob Tržaški cesti na slabih ilovnatih tleh, kar je pomemben podatek za projektiranje objekta. Predstavili vam bomo konstrukcijsko zasnovo garažne hiše, dveh večnamenskih objektov, strehi le teh in stolpnice. Pri projektiranju kompleksa smo se zavedali, da je Slovenija potresno ogroženo območje.

Kratice:
AB - armiran beton
KLP - križno lepljene plošče

Garažna hiša

Dimenzije: dolžina 170 m, širina 56 m in globina 14,3 m

Materiali: armiran beton

Način gradnje: na mestu vlito, montažno

Program: parkirna mesta, skladišča

Nosilni elementi: stene, stebri, nosilci, plošče

Garažna hiša je zasnovana na osni mreži osmih metrov. Zaradi globokega izkopa gradbene jame, je le-to treba dobro zaščititi pred vdorom terena. Po obodu jame se pred samim izkopom naredijo zagatne stene. S pomočjo tehnologije »jet grouting« se izvedejo armirano betonski stebri premera 80 cm na osni razdalji 50 cm. Ko se izvedejo vsi stebri, se jih na vrhu s horizontalno vezjo poveže v celoto. Nato se začne z izkopom, kjer smo predpostavili dve možnosti. Pri prvi možnosti se celotna gradbena jama izkoplje naenkrat, s tem da se na določenih globinah dodajo sidra, ki zmanjšajo statično višino zagatnih sten. Pri drugi možnosti se uporabi postopek diafragme. Garažna hiša je izvedena po principu bele kadi. Notranjo konstrukcijo garažne hiše je možno izvesti montažno ali klasično, odvisno od načina izkopa gradbene jame. Montažna izvedba je sestavljena iz čašastih temeljev, montažnih

lastne vizualizacije

stebrov, prednapetih montažnih nosilcev in prednapetih votlih plošč. Klasična izvedba je sestavljena iz na mestu vlitih stebrov in plošč. Tloris vsebuje tudi armirano betonska jedra. Klančine v obeh primerih so izvedene montažno. Na koncu sledi finalna izvedba tlakov in sten ter namestitvev inštalacij. Za določitev okvirnih dimenzij konstrukcije smo uporabili »hitre formule«, predstavljene pri predmetu Osnove gradbene mehanike.

Večnamenska objekta

Dimenzije:

- Prvi objekt: dolžina 85 m, širina 55 m in višina 19 m
- atrij: dolžina 59 m, širina 29 m in višina 19 m
- drugi objekt: dolžina 53 m, širina 55 m in višina 19 m
- atrij: dolžina 35 m, širina 29 m in višina 19 m

Materiali: les, jeklo, beton

Način gradnje: montažno

Program:

- prvi objekt: fitnes, hotel, restavracija
- drugi objekt: knjižnica, dom starejših občanov, vrtec

Nosilni elementi: stene, stebri, nosilci, plošče

Objekta prevzameta osno mrežo osmih metrov iz garažne hiše. Cilj pri njih je doseči fleksibilni tloris in čim manjšo težo objektov. Odločili smo se za gradnjo z lesom. Uporabijo se leseni stebri, lepljeni nosilci ter križno lepljene plošče. Stiki bi bili leseni ali jekleni. Jedra so iz križno lepljenih plošč. Odstotek sten glede na tlorisno površino presega 1,5 % v vsako smer posebej. Sicer je ta ocena namenjena za uporabo pri AB stenah, vendar se je kasneje izkazala kot zelo dobra tudi pri lesu. Večnamenska objekta in stolpnico smo namreč preverili s programom SAP2000. Izvedeta se v

montažni obliki, kjer pa se je pojavil problem. Po pregledu katalogov proizvajalcev križno lepljenih plošč (KLH, Binderholz) smo ugotovili, da te ne bi prenesle obtežbe programa. Zato smo se odločili za sovprežni sistem; les in armiran beton sta povezana. Za določitev okvirnih dimenzij konstrukcije smo uporabili »hitre formule«, predstavljene pri predmetu Osnove gradbene mehanike.

Streha atrija

Dimenzije:

- prvi večnamenski objekt: dolžina 59 m, širina 29 m in višina 19 m
- drugi večnamenski objekt: dolžina 35 m, širina 29 m in višina 19 m
- raster med paličjem: 8 m

Material: jeklo

Način gradnje: montažno

Nosilni elementi: vrvi, diagonale, jekleni profili

Konstrukcija strehe je sestavljena iz dveh delov. Spodnji nosilni in zgornji nošeni del. Spodnji del je zasnovan kot vrveno paličje, zgornji pa kot jekleno predalčje.

Jeklo najbolj nosi v nategu, zato smo se odločili, da spodnji del strešne konstrukcije zasnujemo kot vrveno paličje, ker bi s tem načinom dosegli čim vitkejšo konstrukcijo.

Med obe pletenici sta vstavljeni jekleni diagonali, ki povečata statično višino vrvnega paličja in dodata nateg pletenic.

Zgornji del strešne konstrukcije je sestavljen iz okroglih jeklenih profilov. Jekleni profili so diagonalno usmerjeni, s čimer zagotovimo horizontalno stabilnost strešne konstrukcije. Poleg tega se streha dviguje proti sredini in s tem dodatno pomaga pri premoščanju razpona.

Stolpnica

Dimenzije:

- kocka: dolžina 22 m, širina 22 m in višina 22 m

- stolpnica: dolžina 22 m, širina 22 m

- nadzemna višina: 79 m

- podzemna višina: 18,5 m

Materiali: armiran beton, jeklo, les

Način gradnje: na mestu vlito, montažno

Nosilni elementi: stene, stebri, nosilci, plošče

Program: poslovni prostori, restavracije, lokali

Stolpnica je dilatirana od garažne hiše. Konstrukcijska zasnova je od zgoraj navzdol.

Kocka je zasnovana kot okvirna konstrukcija. Glavni cilj je bil narediti kocko čim lažjo, zato so stebri, diagonale in nosilci jekleni.

Za zagotovitev čim večje togosti kocke so plošče prvih treh etaž AB. Preostale plošče so KLP.

Kocko na enem robu podpira jekleno paličje. Njen zasuk preprečujeta dva močna nosilca, širine 50 cm in višine dveh etaž. Nosilca sta vpeta v strešno AB ploščo in AB steni, ki poteka neposredno do temeljev. S tem smo dosegli idejo gugalnice.

Glavni del stolpnice ima dve jedri, ki prenašata horizontalne pomike iz AB. Vse plošče v glavnem delu stolpnice so iz AB. Jekleno paličje okrog stolpnice je namenjeno nošenju kocke in zmanjševanju horizontalnih pomikov.

Stolpnica ima globoko temeljenje z dolgo peto, ki pomaga preprečevati zasuk stolpnice. Celotni temelj sedi na pilotih.

Avtorji: Nejc Lenček, Klemen Kropar in Rok Kramarič (študenti arhitekture)

Pod mentorstvom: doc. Primož Jeza, univ. dipl. ing. arh.

Postopek diplomiranja od A do Ž (za gradbenike)

Sveda smo vsi zelo veseli, ko postanemo diplomanti **Fakultete za gradbeništvo in geodezijo** in hitro pozabimo vse neprijetne ter nejasne stvari, ki so se zgodile med izbiranjem in pisanjem diplomske naloge.

Večino časa nam sploh ni bilo jasno, kaj točno je treba narediti, zato je ta članek nastal z namenom olajšanja dela kolegom, ki jih to še čaka. Stvari se sicer lahko vsako leto spremenijo, tako da spremljajte obvestila in navodila s strani fakultete na spletni strani FGG.

1. »O čem naj sploh pišem?«

Možnih tem za diplomsko nalogo je skoraj neskončno. Lahko si jo izmislite sami (ustrezna težavnost in samostojna izbira ustreznega mentorja) ali pa izbirate med ponujenimi s strani fakultete. Naslovi tem bodo objavljeni proti koncu prvega semestra na spletni strani FGG.

Naslovi se ne skozi leta ne spreminjajo veliko, rahlo se prilagodijo aktualnim zadevam, kdaj pa se kakšnega tudi izpusti. Če pa ste res zagreti, si lahko ogledate naš lanski seznam, profesorjem pa le ne pišite prezgodaj, saj vam bodo odgovorili, da nove diplomante sprejemajo proti koncu prvega semestra. Teme so lahko vsebinsko od samo opisnih do bolj računskih oz. programskih tem.

2. Januar

Mesec, ko se začne malo več dogajati. Objavijo se naslovi tem in kratki opisi letih. Dobro je, da si jih izbereš nekaj in se pri starejših kolegih pozanimaš, kakšni so določeni mentorji, kako je z njimi delati itd.

Potem profesorjem napišeš e-sporočilo, da se bi želel z njimi pogovoriti glede določenega naslova diplomske naloge in da te zanima več.

Večina profesorjev je kar zaposlenih in ne morejo sprejeti preveč študentov, zato če ti je določen naslov zelo všeč, se obrestuje z njimi dogovoriti že januarja.

Razpis tem diplomskih nalog 2013/2014

- [Razpis tem diplomskih nalog B I GR UN 2013_2014.pdf](#)
- [Razpis tem diplomskih nalog B I OG VS 2013_2014.pdf](#)
- [Razpis tem diplomskih nalog B I VOI UN 2013_2014.pdf](#)
- [Razpis tem diplomskih nalog UNI GR 2013_2014.pdf](#)
- [Razpis tem diplomskih nalog VSS GR 2013_2014.pdf](#)
- [Razpis tem diplomskih nalog UNI VKI 2013_2014.pdf](#)
- [Razpis tem diplomskih nalog in magistrskih del na Oddelku za geodezijo 2013_2014.pdf](#)

3. Februar

Do konca tega meseca je treba v referat oddati obrazec št. 1 – prijava diplomske naloge, na katerem je treba napisati delovni naslov (določita ga z mentorjem), kratek opis diplomske naloge in podpis mentorja. Ta obrazec gre v potrditev študijskega odbora in čez nekaj tednov dobiš po pošti odobritev in rok za oddajo – konec septembra

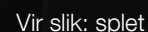
4. Marec do junij/julij

Preden se začneš ukvarjati s samim zbiranjem literature, raziskovanjem in pisanjem, si priskrbi Navodila za oblikovanje in izdelavo diplomske naloge, ki jih najdeš na spletni strani FGG. Če jih slučajno ne najdeš, piši kakšnemu starejšemu kolegu, ki ti jih bo zagotovil z veseljem posredoval (lahko tudi meni).

Dobro je, da si samo delo razporediš tako, da imaš do začetka poletja narejeno že dobro polovico diplomske naloge, saj si med predavanji zagotovo bolj pogosto v Ljubljani in lažje prideš do profesorja. Ti so zaradi predavanj tudi vedno prisotni na faksu.

Profesorju je vedno dobro postavljati čim več vprašanj, tako da veš, če si na dobri poti s pisanjem, pa še boljši občutek imaš. Med poletjem stvari le še »finiširaš«, saj so profesorji lahko tudi na počitnicah ali pa niso na voljo.

Prvi zagovori se začnejo že konec avgusta in preden greš lahko zagovarjati tudi ti, je treba ponovno dobiti podpis od mentorja na obrazec št. 1, da potrjuje zadnjo verzijo diplomske naloge.

Ko vse to opraviš, greš lahko na študijski referat z naslednjimi dokumenti: podpisan obrazec št. 1, izpolnjen obrazec št. 2, dve fotografiji (na zadnji strani napišeš svoje osnovne podatke), izpisek iz matične knjige (prevzameš na katerikoli Upravni enoti), originalni zaključek spričevala srednje šole, obrazec soglasja za uporabo e-naslova (najdeš na spletni strani FGG) ter potrdilo knjižnice o izpolnjenih obveznostih. Slednjega dobiš tako, da v knjižnico odneseš CD z diplomsko nalogo (brez naslovnice), poleg tega pa moraš imeti vrnjeno tudi vso literaturo.

[illegible]

Za zagovor se tudi primerno obleci – bolj uradno. Komisijo sestavljajo predsednik komisije, mentor, somentor in ostali člani (3-5 članov). Vsak ti na koncu predstavitve postavi kakšno vprašanje, nič pretežkega, tako da ne skrbi.

- Literaturo si sproti in podrobno zapisuj.
- Če pride kasneje do spremembe naslova, mora to spremembo potrditi prof. Janko Logar.
- V predavalnici, kjer je predviden zagovor, kakšen dan prej preveri ali predstavitev dobro zgleda na platnu.
- Na zagovor se običajno povabi prijatelje/kolege.
- Zagovor je dobro znati vsaj približno na pamet.
- Pogostitev profesorjev ni več pričakovana.
- Dobre lokacije za fotografijo so v avli, pred fakulteto ali pred tablo FGG.
- Potrdilo o izobrazbi lahko dobiš v referatu, drugače pa na svečani podelitvi, ki poteka dvakrat letno na sedežu Univerze v Ljubljani.
- Če se vpisuješ na drugo stopnjo, je treba do konca avgusta poslati prijavnico za vpis, ko opraviš zagovor, pa te po pošti povabijo k vpisu.

Nataša Štupar

oktober 2014						
ponedeljek	torek	sreda	četrtek	petek	sobota	nedelja
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31 dan reformacije		

november 2014						
ponedeljek	torek	sreda	četrtek	petek	sobota	nedelja
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23 dan Rudolfa Maistra
24	25	26	27	28	29	30

februar 2015						
ponedeljek	torek	sreda	četrtek	petek	sobota	nedelja
						1
2	3	4	5	6	7	8 Prešernov dan
9	10	11	12	13	14 valentinovo	15
16	17 pustni torek	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	

marec 2015						
ponedeljek	torek	sreda	četrtek	petek	sobota	nedelja
2	3	4	5	6	7	8 dan žena
9	10 štirideset mučenikov	11	12 gregorjevo	13	14	15
16	17	18	19	20	21 ekvinocij	22
23	24	25 materinski dan	26	27	28	29 ob 02:00 ura naprej
30	31					

junij 2015						
ponedeljek	torek	sreda	četrtek	petek	sobota	nedelja
1	2	3	4	5	6	7
8 dan Primoža Trubarja	9	10	11	12	13	14
15 začetek spomladan. izpitnega obdobja	16	17	18	19	20	21 poletni solsticij
22	23	24	25 dan državnosti	26	27	28
29	30					

julij 2015						
ponedeljek	torek	sreda	četrtek	petek	sobota	nedelja
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

december 2014						
ponedeljek	torek	sreda	četrtek	petek	sobota	nedelja
1	2	3	4	5	6 miklavž	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21 zimski solsticij
22	23	24	25 božič	26 dan samostojnosti in enotnosti	27	28
29 začetek študijskih počitnic	30	31				

januar 2015						
ponedeljek	torek	sreda	četrtek	petek	sobota	nedelja
			1 novo leto	2 konec študijskih počitnic	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26 začetek zimskega izpitnega obdobja	27	28	29	30	31	

april 2015						
ponedeljek	torek	sreda	četrtek	petek	sobota	nedelja
		1	2	3	4	5 velikonočna nedelja
6 velikonočni ponedeljek	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27 dan upora proti okupatorju, začetek študijskih počitnic	28	29	30			

maj 2015						
ponedeljek	torek	sreda	četrtek	petek	sobota	nedelja
				1 praznik dela, konec študijskih počitnic	2 praznik dela	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24 binkošti
25	26	27	28	29	30	31

avgust 2015						
ponedeljek	torek	sreda	četrtek	petek	sobota	nedelja
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15 Marijino vnebovzeetje	16
17 združitev prekmurskih Slovencev z matičnim narodom	18	19	20	21	22	23
24 začetek jesenskega izpitnega obdobja	25	26	27	28	29	30
31						

september 2015						
ponedeljek	torek	sreda	četrtek	petek	sobota	nedelja
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15 vrnitev Primorske k matični domovini	16	17	18	19	20
21 ekvinocij	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

8 dni sonca

Kako po diplomi najti sanjsko službo in kako najti najlepše koticke Črne Gore z delčki Albanije? 566 km, osem dni in dva uma.

Slovenski diplomanti, še posebej tisti bolj uspešni, imamo včasih veliko željo, da bi vse skupaj pustili za seboj in odšli na (še) lepše. Ta želja me je spremljala tudi na kolesarskem dopustu. V prvih dneh kolesarjenja sva se z Martino zapeljala mimo tipične balkanske hiše z napisom "PRODAJEM KUČU", kar je sprožilo razmišljanje, v čem ima smisel vse šolanje, ves trud, vse nagrade in vse znanje, ki nam ga fakulteta prinese letih študija, saj vsi vemo, da služb tudi za diplomante ni na pretek. Po koncu fakultete sledi študentsko delo, vmes pa iskanje prave službe. Po nekaj mesecih se posreči s prvo službo in kot nam je vsem že dokaj jasno, se s prvo pravo službo začne novo poglavje v življenju. Poglavje ugotavljanja, da ničesar ne znamo, kar bi potrebovali za dotično, dolgo iskano službo in da počnemo marsikaj drugega, kot smo si želeli ...

Zgornje razmišljanje me je spremljalo prvih nekaj dni, vendar sva k sreči kolesarila po Črni Gori, kjer za srečo samo ne potrebuješ veliko. Dovolj je že prvi postanek v senci industrijske hale in že te pozdravi invalid, veteran iz balkanske vojne, ki ti podari banane. Začela sva v Tivatu, obmorskemu mestu in do tretjega dne spremljala končne kilometre jadranske magistrale. Budva (peščena plaža in staro mestno jedro), Sveti Štefan – prestižni hotelski kompleks iz katerega so naju, potepuška kolesarja, pospremili varnostniki, saj nisva ustrezala kodeksu oblačenja. Obala Črne Gore je naravno lepa, vendar jo ljudje s smetmi in svojimi navadami naredijo umazano in neprijetno. Pri znani ogromni plaži v Ulcinju sva se tako usmerila proti celini. Potovanje ne bi bilo potepuško potovanje, če se ne bi odločala sproti in tako sva zavila še proti Albaniji.

In kako napreduje razmišljanje o smislu šolanja? Na začetku sem se spominjal vseh nesmiselnih stvari, ki sem se jih naučil; kot je na primer ta, da znam odvajati polinome z-te stopnje ter da želodec po sendviču iz avtomata na Hajdrihovi doživi vrtljak v več variantah. Ob vrtenju pedal, ko človek postane stroj, možgani pa so na paši, človek opazi veliko več pozitivnega, kot sicer. Vsake sence, vsake lepe ceste sem se razveselil, kot se otrok razveseli darila. Ko na kolesu odklopiš skrbi, lahko iz vsake stvari potegneš nekaj pozitivnega, pametnega ali dobrega. In tako je tudi s študijem. Čeprav veliko stvari namenoma ne upoštevamo in zapišemo kakšen "in" tja, kamor ga ne bi smeli, lahko iz vseh

stvari izluščimo nekaj uporabnega, le vedeti moramo kako. [Torej bi za uporabo znanja, ki ga dobimo tekom študija, potrebovali še kakšen tečaj?](#)

Na meji z Albanijo naju je pričakal kup prosečih otrok. Pokrajino sestavlja osušena narava in stavbe fluorescentnih fasad. Namenjena sva bila do mesta Skadar ob Skadarskem jezeru. V mestu, na železniški postaji, sva pri igri domin zmotila strojevodje in snažilke. Povedali so nama, da vlak za Podgorico ne vozi že nekaj let in tako sva malo obupano odkolesarila naprej vzdolž severne obale jezera proti Podgorici. Cesta je široka in lepa, ob strani pa ima več kot meter široko asfaltirano bankino, ki je namenjena motoristom, kolesarjem, konjem in ostalemu, bolj počasnemu prometu, kar je veliko bolj prijazna rešitev kot slovenske kolesarske steze na pločnikih. Še vedno z mislimi o propadlem vlaku sva kolesarila naprej, ko sva zagledala čudovit kamp. Kamp, ki je bazna postaja za veliko evropskih turistov, ki se s terenskimi vozili odpravljajo v albanske gore. Raziskovanje gora z motornimi vozili je očitno še vedno hobi zahodnjakov, ki ni prepovedan le še v nekaterih državah, kjer ne dajo veliko na okolje. Kamp je last nekega Angleža, ki je iz posušenega in zapuščenega zemljišča ob jezeru naredil najlepši kamp, kar sva jih obiskala. Res vredno obiska, saj je lastnik iz nič ustvaril raj na zemlji.

Tečaja, kako uporabiti znanje, pridobljeno tekom študija, morda ne potrebujemo, saj včasih pomaga, da se odločimo in pogledamo naokoli. Tri dni sva ostala v

kampu, vmes pa raziskovala mesto Skadar in uživala v prehitevanju prometnih zastojev. Hkrati je razmišljanje šlo naprej svojo pot. Študij nam postreže z ogromno podatki, ki jih bomo nekoč morda potrebovali. Naučimo se toliko "neuporabnih" formul in ogromno definicij. Veliko je teorije in malo prakse. Toda podobno je tudi s kampom. Lastnik je iskal zemljo in načrtoval poslovni model več let, preden ga je zares preizkusil v praksi. Ko je teorijo postavil v prakso se je ponovno vrnil k razmišljanju in teoretiziranju, saj problemi niso čakali, rešitve do katerih je prišel, pa so izpolnjevali zaposleni. Čeprav se učimo tisto, kar nam povedo profesorji, moramo razmišljati po svoje in tega nam nihče ne preprečuje.

Po omenjeni široki magistrali pot pripelje v Podgorico, prestolnico Črne Gore, ki spominja na slovenska mesta. Z vlakom sva se pomaknila proti Nikšiću, železarskemu in pivovarskemu mestu, kjer se začnejo risati obrisi Durmitorja, črnogorskega nacionalnega parka. Vse dni sva imela srečo, da sva proti večeru naletela na kamp. Kampi so cenovno ugodni (povprečno okoli pet evrov na osebo na noč), le sanitarije niso za petičneže in vroč tuš je bolj izjema kot pravilo. V Nikšiću sva bila edina gosta v kampu, zato naju je lastnik drugo jutro pospremil po stranski poti, ki naju je pripeljala na prelepo planoto (proti mestu Šavnik). Gore in hribi Črne Gore so neverjetno lepi, saj pogled zaradi redkega gozda in veliko travnatih, pašnih površin seže daleč. Ves dan je pihal čelni veter in tudi klancem v Črni Gori ni bilo nikoli videti konca. Toda, če sva oba uspela zaključiti

študij, tudi črnogorski klanec ne bo prevelik problem.

Izpite med študijem lahko večinoma opravimo redno. Vemo, kdaj bo izpit in tudi kako bo (približno) potekal. Vemo, katere so možnosti, ki se lahko zgodijo po izpitu. Vsi poznamo potek, s trudom pa lahko dobimo dobre ocene. Toda na zaposlitvenem razgovoru nihče ne vpraša po ocenah, saj se vsa vprašanja vrtijo okoli izkušenj. Kaj mi torej pomaga vse znanje, pridobljeno tekom študija, če nimam izkušenj? Je to res? Brez znanja ni izkušenj, saj brez znanja ne moremo ustvariti ničesar in vsakdo ima izkušnje, take ali drugačne. Verjetno si želimo več poklicno usmerjenih delovnih izkušenj, za katere pa moramo poskrbeti sami. Fakulteta nam v prvi vrsti nudi znanje, toda nudi tudi priložnosti, da pridobimo izkušnje. Prevzeti pa moramo odgovornost, da smo samoiniciativni in se podamo v projekte, za katere ne poznamo poteka. Podamo se v svet, ki ga ne poznamo in ki ga bomo kasneje poznali le mi, kar pomeni, da bomo pridobili edinstveno izkušnjo, ki jo bomo na trgu zaposlitev lahko unovčili. Morda delamo krivico, ko se pritožujemo nad fakulteto in študijem? Fakulteta nam nudi ogromno priložnosti, le zgrabiti jih moramo. Zagretili študentov z novimi idejami ali projekti se profesorji ne branijo.

Žabljak je najvišje balkansko mesto (1456 m.n.m.) in je središče Durmitorja. Mesto, ki je izhodišče za mnoge planince in kolesarje v tem čudovitem delu Črne Gore. Del Balkana, ki je obvezen za vse popotnike. Iz Žabljaka proti Plužinam se čez dva prelaza vije asfaltirana cesta. Cesta, ki postreže z

enimi od najlepših pogledov na Balkanu, je tudi sama poglavje zase. Ta se na zadnjem delu 20 kilometrskega spusta več kot desetkrat zareže v živo skalo. Predori so vklesani in vsak trenutek se sprašuješ, če ne bo morda ravno nate padel kakšen kamen, saj jih kar nekaj leži na vozišču. Priča sva bila tudi posebnosti, ki je še nisva videla – sredi predora je urejeno T križišče. Na vsaki peti skali ob cesti je telefonska številka najbližje avtoveleke, kar veliko pove o vozilih na tem območju (sedaj tudi Martina v trenutku prepozna vse modele Volkswagen Golfa – od enice naprej seveda).

Kljub vsemu napisanemu, zakaj se ponujajo same neidealne službe, sami neidealni projekti? Ni idealne službe, tako kot ni idealnega študija. Študij ne obljublja ležerne in udobne službe, če bomo pridno opravljali izpite, temveč nas opremi z znanjem, za izkušnje pa smo odgovorni sami. Pritoževanje, nerganje in posploševanje nikomur ne pomagajo. Tudi Črna Gora je polna klancev ... vendar je le polovica klancev navzgor, druga polovica pa navzdol in vsake toliko te preseneti prijazen gospod ali pa sanjski kamp. Videla sva, kar sva si želela. Vrnila sva se preko Nikšića in 100 km črnogorske hribovite pustinja v kotorski zaliv, ki je dal piko na i.

Urban

Bruselj, Haag in Amsterdam

Naše življenjske poti so nepredvidljive, saj nikoli ne veš, kam te bo pripeljala želja po znanju in pustolovščinah, družba ali služba. Tako je nanoslo, da se je moj zelo dober prijatelj po opravljeni diplomi odpravil »s trebihom za kruhom« in našel službo v tujini. Dobil je odlično delovno mesto v agenciji ESA (angl. European Space Agency) v bližini Haaga, kamor se je tudi odselil. Z njim pa se na srečo ni odselilo najino prijateljstvo, zato sem se odločil, da ga čim prej obiščem. Preko poletja sem našel in rezerviral nizkocenovni let Ljubljana-Bruselj, od koder bi se nato z vlakom odpravil proti Haagu.

Pisanje magistrske naloge v avgustu, septembru in začetku oktobra je poskrbelo, da je čas minil prehitro in tako sem dočakal dan odhoda. Pakiranja ni bilo veliko, saj je na »nizkocenovcih« brez plačila dovoljena le ročna prtljaga. Napolnil sem nahrbtnik in kmalu zatem že občudoval lepote Slovenije z zračne perspektive. Let je bil kratek. V večernih urah smo pristali na letališču Charleroi v Bruslju, glavnem mestu Belgije, avtobus pa me je pripeljal v center mesta. Sledila je borba z dežjem in vetrom, ki sta mi z dežnika napravila neprepoznaven predmet.

Kljub vsemu, sem na srečo hitro prispel v hostel, kjer sem prespal in se zbudil v čudovito jutro. Odpravil sem se na rutinski ogled znamenitosti, še prej pa sem zavil v arabsko kavarno, polno delavcev, kar je namigovalo na dobro in poceni kavo. In takšna je tudi bila. Seveda sem jo skupaj z nekakšnim arabskim zajtrkom dobil šele po polminutnem govorjenju v polomljeni »frangleščini« in kriljenju z rokami. Jutro se je prevesilo v dan, ki je bil kot nalašč za odkrivanje čudes. Sprehajal sem se po centru mesta in odkrival male in velike

znamenitosti. V spomin se mi je najbolj vtisnila skulptura psa (Zinneke Pis), ki urinira na pločniku – res nenavadno. Ob pohajkovanju po mestu je čas mineval hitro. Počasi so me zapuščale moči, zato sem se popoldne, po kosilu, usedel v park in ob knjigi na soncu počakal na vlak.

Ob 16:57 sem že sedel na hitrem vlaku proti Haagu. Ker sem bil še vedno zasvojen zatočjen v knjigo Igra prestolov, najprej nisem opazil, kako hitro se vozimo. Hitrost vožnje me je šokirala in skozi okno sem buljil kot človek v 19. stoletju, ki prvič vidi avtomobil. Nič čudnega, ko pa imamo v Sloveniji večino železnic še iz časa Marije Terezije, vožnja Kamnik-Ljubljana (21 km) pa traja skoraj tako dolgo kot Haag-Amsterdam (65 km), pa naj mi nihče ne zameri. Kasneje sem na Nizozemskem videl celo dvonadstropne potniške vagona z notranjimi stopnicami, ki ti dajo občutek, da si stopil v stavbo. Videl sem vlake, ki so vozili s hitrostjo do 300 km/h. Rad bi ugibal, kdaj se bo kaj takšnega lahko videlo tudi pri nas ...

Pot z vlakom je vodila preko fascinantnega pristanišča Rotterdam. V drugi svetovni vojni povsem uničeno mesto, je sedaj novo zgrajeno, moderno mesto s stolpniciami. Skozi okno vlaka sem lahko videl nekaj zanimivih stavb in drugih objektov. Po dveh urah vožnje sem prispel na postajo Den Haag Hollands Spoor, kjer me je s toplim stiskom rok in objemom pričakal prijatelj. Sledil je dolg klepet in sprehod. Razkazal mi je svoje stanovanje, kjer sem med obiskom prebival kot njegov gost. Ker sem bil utrujen, sem se kmalu odpravil spat, kljub temu, da sva težko prekinila pogovor. Naslednje jutro je moral Anže v službo, jaz pa sem se odpravil raziskovat središče Haaga.

Haag (nizozemsko Den Haag, angl. The Hague) je glavno mesto nizozemske province Južna Holandija in leži na obali Severnega morja. S približno pol milijona prebivalcev je za Amsterdamom in Rotterdamom tretje največje mesto v državi. V Haagu je sedež nizozemske vlade in parlamenta, vrhovnega sodišča in vseh tujih veleposlaništev ter sedež Mednarodnega kazenskega sodišča. Zaradi številnih članov kraljeve družine, ki prebivajo v bogatejših predelih mesta, je znano kot »Kraljevo mesto ob morju« (angl. Royal City by the Sea). Pomembna dejavnost je turizem, saj je Haag druga najbolj priljubljena nizozemska turistična destinacija (takoja za Amsterdamom).

V mestu je veliko spomenikov in starih četrti. Mene je navdušilo predvsem prepletanje tradicionalne in moderne arhitekture. Moje zanimanje je vzbudil moderni viadukt med dvema postajama tramvaja, imenovan Fishnet Stocking ali mrežasta nogavica. Konstrukcija na ulici Beatrixkwartier je jeklena s cevastim profilom in omogoča velike razpone med stebri. Posamezni elementi nadvoza so prefabricirani in

sestavljani na mestu. Fascinanten je tudi v 13. stoletju zgrajen grad Binnenhof – najstarejši parlament na svetu, ki je še v uporabi. Na razdalji 200 metrov lahko vidiš tako stare stavbe, kot tradicionalne opečnate hiše in tudi visoke, dih jemajoče ter popolnoma nove stolpnice. Ob arhitekturni raznolikosti so ogled mesta še dodatno popestrile dolgonoge domačinke. Kljub temu, mi ni bilo niti malo vroče, saj oceansko podnebje in skoraj konstantno pihanje vetriča poskrbita za konkretno hladno ozračje. Obalni del, imenovan Scheveningen, je najbolj znano letovišče na nizozemski obali. Zaradi hladnega oceana so v poletnih mesecih aktualni le vodni športi in sončenje, v ostalih letnih časih pa je urejena promenada vzdolž obale polna sprehajalcev.

Popoldne sem se odpravil nazaj v stanovanje, kjer me je prijatelj presenetil

s predčasnim darilom za moj rojstni dan. V rokah je držal dvojce kart za ogled nogometne tekme Nizozemska:Kazahstan v Amsterdamu. Kot nogometni navdušenec sem bil zaradi darila več kot presrečen. Na hitro sva se oblekla v oranžno barvo (nizozemska nacionalna barva in barva kraljeve družine, ki izhaja iz imena House of Oranje-Nassau). Hitri vlak naju je v večernih urah pripeljal pred stadion. Z začudenjem sva odkrila tekoče stopnice, ki so vodile v notranjost. Amsterdam ArenA je bila polna in oranžna. Tekma se je začela s petjem Viva Hollandia in nato končala z rezultatom 3:1 za Nizozemce, meni pa zapustila čudovit in nepozaben spomin. Po tekmi sva morala obvezno še na »domači« Heineken ali dva, nato pa sva obiskala še središče mesta. Nočno življenje Amsterdamu ima le eno slabo lastnost in sicer to, da se vse že zgodaj konča in zapre. Po zanimivo preživeti noči sva se zjutraj z vlakom vrnila

nazaj v Haag.

Spoznala sva, kako čas hitro mineva v dobri družbi in kmalu je prišel tudi čas za slovo. Povzela sva vse svetle in temne trenutke najinega srečanja. Dognala sva, da morda pet let nazaj sploh pomislila ne bi, da bomo nekoč živeli tako daleč stran in se srečevali po tujih vlemestih. Analizirala sva nizozemščino, ki na čase zveni, kot bi govoril na pol nemško in se hkrati norčeval iz angleščine (npr. hvala lepa - dank u wel). Pozitivno sva pozdravila vrhunsko razvit javni promet, ki je prepletajoča mreža železniških in tramvajskih tirov ter avtobusnih linij. Nizozemci so tudi zelo okoljsko ozaveščeni, saj večina za prevoz uporablja kolesa, kar jim omogoča bolj ali manj ravninski svet. Ugotovila sva tudi, da je dobršen del prebivalcev Haaga v depresiji (pod gladino morja seveda) in jih od morja loči le nasip na obali. A, ker se časa ne da kupiti in je bila ura že pozna, sva se težko ločila in sledila je pot nazaj domov.

Luka Pajek

Plezalno počitniški oddih na jugu Francije

Jug Francije je odlična alternativa nam malenkost bližji obali Hrvaške, kamor povprečen Slovenec zahaja na poletni oddih tradicionalno že od takrat, ko so bili rokavčki njegov edini »kos oblačila« za skok v morje. Če pa ste še tak tip človeka, ki namesto večdnene ležanje na žgočem soncu radi razmigate svoje, od študija zakrnele ritne mišice in ste poleg tega še ljubitelj plezanja po nekoliko manj horizontalnih tleh, vam to destinacijo toplo priporočam.

Po poletju, ki sem ga posvetil pisanju diplomske naloge in delu na projektu, sem

vse bolj nevzdržno pričakoval tudi tisti svoj oddih na obali, nekaj športnega adrenalina in prepih v glavi v Francoskem skalovju. Danes ti ni več treba obiskati turistične agencije, da bi našel primerno lokacijo, ki bi zadovoljila tvoje turistične potrebe. Potrebuješ zgolj nekaj iznajdljivosti in časa za »surfanje« po svetovnem spletu. Danes, ko se vsi učimo ob vklopljenih računalnikih, pa te še prehitro potegne v globoki ocean spleta.

Tako sem že v zimskem izpitnem obdobju začel iskati nekaj podobnega, kot je bil lansko leto Hvar. Že pred tem sem bral, da je Francija s svojimi raznolikimi plezališči (t.j. urejena in navrtana naravna stena primerna za športno plezanje) privabila že marsikaterega slovenskega plezalca. Naša želja je bila, da bi plezanje združili tudi s kakšnim skokom v morje, zato sem iskal primerna plezališča ob francoski obali. Odkril sem, da se ob koncu azurne obale, tik pred pragom milijonskega mesta Marseille, nahaja velik naravni park Les Calanques in že iz prvih »Googlovih« slik se je dalo razbrati, da bi se tu dalo plezati, »hribolaziti« ter ob tem namočiti v kristalno čistem morju. Slike so eno, resničnost pa drugo in ni nam preostalo drugega kot to, da si gremo to Francosko obalo pogledati na lastne oči. Z avtom polnim plezalne opreme, domačih dobrot za kuhanje (študentje radi prihranimo na vsakem koraku – na žalost v bližini ni bilo restavracij na bone), oblačili za vse letne čase (po poletju v Sloveniji smo bili pripravljeni plezati tudi v puhovkah), smo se štirje ljubitelji plezanja (dva para, povezana v steni in nekoliko drugače tudi pod njo) konec letošnjega septembra odpravili na plezalno počitniški oddih na jug Francije.

September ni bil izbran naključno, temveč iz dveh razlogov. Eden je bil ta, da bi se

poleti v žgočem soncu v steni počutili kot čevapčiči na poletnem pikniku, drugi pa, da je poleti park Les Calanques praviloma zaprt za obiskovalce, zaradi velike nevarnosti požara, ki bi se ob pogostem močnem vetru tu razširil, kot da bi tla pred njim polival z bencinom. Vožnja do Les Calanquesa iz severa Slovenije traja okoli 10 do 12 ur. V zakup je torej treba vzeti, da ti vožnja vzame večino dveh dni dopusta, če pa je družba dobra, zna biti ta nekoliko lažje prebavljiva.

Po prečenju zgornjega, dolgočasnega, ravnega in meglenega dela Italijanskega škornja se je pot nadaljevala ob azurni obali, kjer vožnja med grički skozi tunele ter pogledom na sinje morje hitro mine. Za naše enotedensko prenočišče smo si izbrali Cassis, najbližjo vasico (nekoliko manjše mesto), kjer se ob ugodnih posezonskih cenah, da dobiti zelo dobre apartmaje. Odločili bi se lahko sicer tudi za bližji Marseille, vendar bivanje v vele mestu ni bilo ravno v skladu z našimi plezalnimi počitnicami. Poleg tega je Marseille znan tudi po višji stopnji kriminala v nekaterih delih in na splošno ni turistično priljubljeno mesto.

Izbira Cassisa se je izkazala za zmagovito. Že ob prihodu nas je navdušil pogled na majhno mesto, kjer se hiše lepo zlijejo z zeleno naravo, ki jih obdaja. Ko pa smo se še vselili v lep apartma s prijazno lastnico,

ki nam je za dobrodošlico podarila plezalni vodič po Les Calanquesu ter ob večeru že prvič skočili v morje, je bil začetek popoln. Napoved lepega vremena nas je navdajala s še večjim optimizmom. Že naslednji dan je bil kajpak, čas za prvo napenjanje mišic v francoskih skalah. V okolici Cassisa se nahaja veliko število različnih plezališč, tako v parku Les Calanques, kot južneje proti mestu La Ciotat.

Prvi dan smo se odpravili v nam najbližjega, ker se nam pač ni ljubilo daleč voziti, saj so nas ritnice bolele še od včerajšnje vožnje. Tu smo bili sicer prikrajšani za pogled na morje (razen na vrhu stene), vendar nas ob zagrizenem iskanju uporabnih oprimkov v steni to ni pretirano motilo. Hvaležni smo bili za primerno senčno lego, ki nas je vsaj prvi dan zaščitila pred občutkom pečenega čevapčiča v steni. V naslednjih dneh smo nadoknadili vse prej napisano. Pogled z balkona v apartmaju nam je že od začetka uhajal na ogromen klif, ki se je iz morja razprostiral od Cassisa pa do bližnjega La

Ciotata. Klif je dolg okoli 15km, na najvišjih delih pa sega do višine 400 m in velja za enega najvišjih v Evropi. Francozi, znani kot navdušeni plezalci, niso bili zadovoljni samo s tem, da bi te ogromne stene gledali samo od daleč in so jih zato tudi preplezali, navrtali in opremili za športno plezanje. Če ste, poleg plezanja, tudi ljubitelj plezanja več-raztežajnih, zelo dolgih smeri, tako težkih, kot tistih lažjih, vam to območje in območje parka Les Calanques ponuja nerazsežne možnosti raznovrstnih smeri. Priporočam! Na žalost naša družina s sabo ni prinesla dovolj velikih jajc, da bi se tudi sami preizkusili v 100 do 200 metrov visokih smereh. Zadovoljni s krajšimi, do 35 m dolgimi smermi (enoraztežajne), smo se podali na obrobje tega masivnega klifa in zviševali svoj srčni utrip že samo s pogledom na okoli 200 metrov nižje ležeče morje. Ko bo dovolj prostora v prtljagi za tista večja jajca in bolj mirne živce, pa se bomo tudi sami poprijeli z višinsko boleznijo v visoki steni. Na tem območju je sicer še toliko krajših plezalnih smeri, da bi morali

tu ostati vsaj par mesecev, če bi jih hoteli preplezati vsaj polovico.

V veselje mi je priznati, da včasih slike s spleta le ne zavajajo. Zalivi v Les Calanquesu so res tisti s kristalno čisto vodo. Nek dan smo se znašli v plezališču, kjer je bil razgled na sinje morje tako privlačen, da sem se med plezanjem včasih kar spozabil in namesto iskanja, kje bom našel naslednji oprimek v steni, rajši gledal v ozadje in neskončno morje. Taka lega plezališča ima sicer eno samo slabo lastnost, da te ob sončnem vremenu v steni primerno ogreje in tudi malo zapeče, a s tem se nismo kaj prida obremenjevali. Rajši sonce v glavo, kot mokra stena in mrzle roke. V tisti pravi poletni vročini bi si verjetno takrat želel ravno obratno. A različnih plezališč na različnih legah je tu na razpolago toliko, da lahko plezaš v kakršnih pogojih si želiš; v zavetrju, v senci, na soncu ali tudi nad vodo, kjer namesto, da te soplezalec ujame na vrv, padeš v morje. Za tak tip plezanja, ki se mu po angleško reče »deep water soloing« (DWS), tokrat sicer nismo imeli časa.

Po osmih dneh plezanja in poležavanja ob morju, smo se s popraskanimi rokami, modricami na kolenih (značilno za ženski del odprave), napolnjeno mero adrenalina in sončnega obsevanja, odpravili nazaj k skrbi za zakrnelo ritne mišice in napete možgane v študijske klopi (no, nekateri so bili zato v službenih klopeh že plačani). Ob vožnji čez dolgočasno Padsko nižino pa so se mi že porajale ideje, kam se odpraviti naslednje leto.

Tilen Koranter

Po praktične izkušnje na Poljsko

Sem študentka magistrskega študija smeri Okoljsko gradbeništvo. V poletnem izpitnem obdobju sem uspešno zaključila z vsemi izpiti in se lotila magistrske naloge. Letošnje poletje sem želela maksimalno izkoristiti, zato sem si ga naredila kot veliko in nepozabno pustolovščino.

Že pred leti se je v meni prebudila želja po krajši izmenjavi v tujini, saj sem si želela nove in nepozabne izkušnje. Lansko leto sem spoznala organizacijo IAESTE Ljubljana, ki študentom omogoča pridobivanje praktičnih izkušenj v tujini in se tudi včlanila. Udeležila sem se motivacijskega vikenda, ki so ga pripravili člani društva. Tam sem spoznala veliko novih ljudi, nekateri so že bili na praksi v tujini, nekateri pa so, tako kot jaz, še čakali na pravo priložnost. Motivacijski vikend mi je le še povečal mojo željo po obisku tujine in vedela sem, da se mi bo želja kmalu izpolnila.

Prijavila sem se na prakso na Poljsko, kjer je veliko gradbeno podjetje SKANSKA S.A. potrebovalo gradbenega inženirja. Čeprav prihajam iz smeri Vodarstva in okoljskega inženirstva, priložnosti nisem hotela izpustiti iz rok. Pustolovščina se je začela, ko sem le tri tedne pred prakso izvedela, da so me sprejeli. Vse je potekalo tako hitro, da se nisem niti zavedala, da sem že na Poljskem. Vznemirjenost in radovednost sta bila prva občutka, ko sem prišla v mesto Lodz, kjer sem preživela šest čudovitih tednov. Bivala sem v študentskem domu z ostalimi praktikanti iz različnih držav sveta in hitro sem se spoznala z vsemi. Vsak teden smo si organizirali piknik pred študentskim domom, kjer smo si delili misli in izkušnje ter sprejeli vsakega novega praktikanta. Vzdušje v domu je bilo zares odlično; veliko smeha in zabave. Najbolj se mi je v spomin vtisnila mednarodna večerja, ko je

vsak izmed nas pripravil tradicionalno jed svoje države. Tisti večer sem poskusila vsaj trideset različnih, zelo okusnih jedi, najboljši pa so bili romunski slivovi cmoki in poljski »krompirjevi placki«. Ves čas je bilo tudi zelo vroče poletno vreme, zato smo ob prostem času šli na sprehod v bližnji park z jezeri, kjer smo se malo ohladili.

Mesto Lodz turistično ni najbolj zanimivo in obiskano. V preteklosti je bilo veliko industrijsko mesto z ogromnimi tekstilnimi tovarnami. Najbolj znana je Manufaktura, danes imenovana tudi »mesto v mestu«, ki so jo po zaprtju tovarne in več letih propadanja obnovili v žive barve preteklosti. Danes predstavlja zgodovinski muzej, velik trgovski in poslovni center ter center za rekreacijo in druženje ljudi vseh starosti. Je srce mesta Lodz. Najbolj obiskana ulica mesta je Piotrkowska ulica, ki je dolga

okoli štiri kilometre in zaprta za promet. Ob ulici je ogromno barov, restavracij in raznih trgovin. Zvečer in ponoči se odpre nešteto nočnih lokalov in klubov, ulica pa postane pravi žurerski kraj. Ostali deli mesta so večinoma poslovni objekti in sivi stanovanjski bloki. Severni del mesta obdaja velik krajinski park s površino več kot 10 000 hektarov z ogromno površino gozda ter številnimi jezeri, ki predstavljajo odličen prostor za rekreacijo. Mesto Lodz ponuja veliko delovnih mest, saj se v zadnjih letih hitro razvija in spreminja. Poskušajo ga preurediti v bolj turistično privlačno mesto, saj kljub temu, da za bivanje ni najbolj prijazno, omogoča veliko poslovnih izzivov in priložnosti. Veliko ljudi iz različnih koncev Poljske si tu poišče delo.

Moje praktično delo je potekalo na gradbišču, kjer so gradili poslovni objekt s

Koncentracijsko taborišče Auschwitz

Delo na gradbišču

Priprava armaturne mreže

štirimi nadstropji. Tam sem lahko pobleže videla, kako potekajo dela in to je bila zame res odlična izkušnja. Pred pričetkom dela sem imela predavanja o varnosti pri delu. Podjetje zelo veliko vlaga v varnost in zaščito delavcev na gradbišču, pri tem pa so zelo strogi. Nihče ni bil na gradbišču brez zaščitne čelade, odsevnikov ter primernih oblačil in obutve. Tudi samo gradbišče je bilo strogo varovano in nadzorovano. Z delom sem običajno začela ob osmi uri zjutraj in končala okoli dveh popoldan. Potrebovala sem skoraj uro vožnje do gradbišča v eno smer, kar je bil včasih kar naporno, posebno v vročih poletnih dneh na tramvaju brez klime. Delala sem z odlično ekipo mladih gradbenih strokovnjakov, ki so mi dajali naloge in mi pomagali s prevodi v angleščino, saj je bil celoten projekt v poljščini. Na začetku so bili vsi malo zmedeni, saj še nikoli niso imeli na praksi tujega študenta, vendar so me zelo lepo sprejeli. Tisti čas je bila tam na praksi tudi poljska študentka, ki mi je veliko pomagala, posebno pri prevajanju. Skupaj sva tudi opravljali določene naloge: opremile gradbišče z opozorilnimi tablam, računale količine potrebnega materiala za izgradnjo objekta, število potrebnih cevi za sanitarne inštalacije in med seboj delile mnenja in izkušnje. Med delom sem večinoma uporabljala računalniška programa AutoCAD in Microsoft Excel. Kot mi je poljska študentka razložila, imajo študentje gradbenih smeri na Poljskem trimesečno obvezno prakso, ki jo morajo opraviti tekom celotnega študija, kar jim veliko pripomore k razumevanju študijske snovi. Morda bi morali tudi v Sloveniji dati več poudarka na praktične izkušnje študentov.

Proste vikende sem izkoristila za izlete po čudoviti deželi Poljski, ki ponuja zares veliko. Pokrajina je, posebno v osrednjem delu, ravninska z ogromnimi polji koruze in

pšenice. Veliko je tudi pašnikov in gozda. Večino časa sem potovala s Polskim Bus-om, ki ima redne linije po celotni Poljski in tudi izven nje ter je zelo ugoden za študentski žep. Obiskala sem mesto Krakov, ki je drugo največje mesto in ima bogato zgodovino. Tam sem obiskala koncentracijsko taborišče Auschwitz, kjer sem pustila del srca. Vse slike, zapisi in ohranjeni predmeti ljudi, ki so tam izgubili življenje, so mi dali misliti in nisem mogla verjeti, kako kruta je lahko človeška narava. V Krakovu sem obiskala tudi rudnik soli, kjer smo se spustili okoli 130 metrov globoko pod površje. Spodaj se nahaja lepa dvorana, namenjena tudi poročnim obredom. Zelo mi je bila všeč tudi Varšava, ki bi bila odlično mesto za študentsko izmenjavo. Je prijetno, moderno mesto z urejenim javnim prevozom in veliko dogajanja. Tudi to mesto se lahko pohvali z bogato zgodovino.

Najbolj nor vikend sem preživela v mestu Poznan, ki je zame najlepše mesto, ki sem ga obiskala na Poljskem; raznobarna hiške, urejen osrednji trg z vodnjaki in cerkvijo, na kateri se vsak dan ob dvanajsti uri na zvoniku prikažeta dva kozoroga, ki sta tudi simbol mesta. Poljski študentje so v mestu organizirali tako imenovan »city game«, s katerimi sem na zabaven in izviren način spoznala znamenitosti mesta. Večer sem preživela na nepozabnem »party tramu«, ki nas je več ur vozil po mestu. Kasneje smo seveda žur nadaljevali v enem od številnih disko klubov. Poznan je bil eden mojih prvih vikendov na Poljskem, zato mi je ostal v posebno lepem spominu. Tam sem tudi prvič poskusila tradicionalno poljsko jed »bigos«, ki je bila zelo okusna. Na splošno mi je bila poljska hrana zelo všeč, še posebno »pierogi«, ki jih pripravijo na sto in en način, od mesnih, zelenjavnih do sadno sladkih, spominjajo pa na naše croke.

Izkušnja v tujini mi je dala nove energije, saj to ni le praktična izkušnja in utrjevanje tujega jezika, vendar nekaj več. Spoznala sem ogromno ljudi iz vsega sveta in z njimi navezala stike. Spoznala sem drugačnost ljudi in drugačnost njihovega življenja. Naučila sem se biti bolj samostojna in pridobila več samozavesti, tako na področju znanja, kot na osebni rasti. To je bila izkušnja, ki mi bo za vedno ostala v lepem spominu. Če bom le imela priložnost, se bom še vrnila na Poljsko.

Barbara Corn

Krajinski park Wzniesien Lodzkich

Za srečo ne rabiš ravnih cest in trdnih hiš

Dvomim, da je prva ideja povprečnega študenta gradbeništva o tem, kaj početi med poletnimi počitnicami,

prostovoljno delo v vrtcu,

a svoje izkušnje tega poletja ne bi zamenjal za nič na svetu.

Nikoli še nisem doživel toliko nasmejanih obrazov, popolne sproščenosti in pristne sreče, kot v treh tednih, ki sem jih preživel v Gambiji. Že dolgo me je navduševalo pripovedovanje prijateljev, ki so izkusili delo v Afriki in zatrjevanje, da je to res povsem posebna in neopisljiva izkušnja. In res je tako. Zdi se mi nemogoče, da bi na papir prenesel vse, kar smo videli in predvsem vse, kar smo ob tem doživeli in občutili. Lahko pa vsaj poskusim.

Gambija je najmanjša in ena najbolj nepoznanih držav v Afriki, zato ne preseneča običajni odziv vseh, ki jim povem, da sem bil tam: "Aha Gambija, lepo lepo... Kje je že to?". Leži ob atlantski obali na severnem delu kontinenta, njena edina soseda pa je Senegal. Zanimiva je zgodba o obliki države. Gambija je bila v preteklosti kolonija Angležev, ki so deželo izkoriščali samo za to, da so po reki, ki teče na tem delu Afrike, do morja vozili sužnje iz osrednjega dela celine. Ker so potrebovali samo reko, so mejo določili tako, da so se z ladjo vozili po reki navzdol in streljali s topovi. Mejo so postavili tja, do koder je priletela topovska krogla. Tako Gambija zgleda kot nekakšen črv zarit v Senegal.

Naslednje vprašanje, ki ga zastavi vsak, je, če smo torej spali v hišicah iz blata s slamnatimi strehami in delali z divjimi plemenskimi otroki. Ne, 12 prostovoljcev, kolikor nas je skupaj odšlo v to oddaljeno deželo, nas je bivalo v apartmajih v majhnem, a prijetnem hotelu. Že res, da se je večkrat kaj pokvarilo, da so bili

daljši izpadi elektrike vsakodnevni, a je to vseeno daleč od kolib in divjine, ki jo v Afriki najdemo le še redko kje in je prej turistična atrakcija kot resničnost. Delali smo v vrtcu Mobe-Ta, ki je eden izmed mnogih vrtcev v največjem gambijskem mestu Serrekunda. Je pa res, da si naziv mesto zasluži le zaradi goste poselitve, saj ni v ničemer drugem podobno naši predstavi o urbanem naselju. Hiš, višjih od dveh etaž, je približno toliko, kot je pritličnih stavb na Manhattnu, razmerje med asfaltnimi in makadamskimi cestami pa je močno na strani slednjih. Res je, da ceste v Sloveniji niso najboljše, vendar se pogosto pretirano pritožujemo. Sam se po izkušnji vožnje po gambijskih cestah ne bom pri nas nikoli več niti zmrdnil.

Vsakodnevno vožnjo do vrtca in ostale poti na ogledih dežele smo opravili v nečem, čemur so pred kakimi dvajsetimi leti v Evropi rekli »kombi nižje kategorije«, ko pa je bil za naše ceste že preveč uničen in razmajan, so ga namesto na odpad poslali v Gambijo. Tam so mu dodali še eno kovinsko klop, preverili delovanje hupe, ki je tam gotovo najpomembnejši del avtomobila in že je bil pripravljen na novih dvajset let poskakovanja po luknjah. Tako se nas je ob neznosni vročini v "avto" natlačilo 15 (12 prostovoljcev, gostitelja in šofer) in odpravili smo se na brezplačno adrenalinsko vožnjo. Ob smejanju vedno razpoloženega šoferja, smo vsi ostali zadrževali diha ob vsaki luknji, za katero se je zdelo, da je zagotovo prevelika, da bi čez njo zapeljali s tako ubogim vozilom. Pravi čar je vožnji dal nepopisen kaos in popolna zmeda na cesti.

Prav zanimivo bi bilo videti, kaj bi pokazala študija prometne ureditve in varnosti, katerega izmed kolegov s prometne smeri. Prvo pravilo je, da splošnih pravil ni, drugo, da je treba na vsak svoj manevar opozoriti s hupo, tretje in zadnje pravilo pa je, da prvi zavije, oziroma se vključi tisti, ki je bolj pogumen. In vsi so prav neverjetno pogumni. Na nekaj križišč so sicer namestili semaforje, vendar ni bilo videti, da bi jim kdorkoli povedal, čemu točno služijo. Avtošole pa tako ali tako nimajo, saj izpit opraviš tako, da greš z zadostno količino denarja na primeren urad in jim poveš, da bi si želel imeti vozniško dovoljenje.

Hiše kot rečeno niso iz blata, pač pa jih v veliki večini zidajo iz betonskih zidakov. Da ti niso enako kakovostni kot pri nas ni presenečenje, bolj zanimiv pa je cement, ki ga uporabljajo za pripravo malte. Najprej sem mislil, da sem vodiča v naravnem parku Makasutu narobe razumel, ko je pokazal na orjaški kup školjčnih lupin ostrig in

povedal, da meso prodajo na tržnici, lupine pa uporabijo za pripravo malte. Gambija je povsem ravninska, zato se slana morska voda meša z rečno globoko v celino. Mangrove in ostalo rastje, ki ga je polno ob rečnih bregovih in mnogih zavitih rečnih rokavih, so kot nalašč za rast ostrig, ki se prisesajo na njihove korenine. Ena izmed dejavnosti, ki zaposluje veliko prebivalstva je torej ta, da ob trenutku oseke skočijo v vodo in iz korenin trgajo ostrige. Lupine teh nato posušijo, zmeljejo, nekoliko toplotno obdelajo ter zmešajo s peskom in vodo. S tako zmesjo je grajenih ali ometanih večina hiš. Trdnost take malte smo na nekoliko neroden način spoznali, ko nam je naš gostitelj Musa (Gambijski mož Slovenke, ki je ustanovila organizacijo Za otroke Sveta in vodi lokalni vrtec), razkazal novo hišo, ki jo gradi njegov stric. Nekdo se je nekoliko preveč naslonil na nizek predelni zid in zidak se je hitro vdal in padel z zidu (torej bomo še naprej zaupali našemu Portlandu 42,5)

Glede na tip revije Most in profil povprečnega bralca, se ne bi spuščal v pedagoške prijeme, ki smo jih uporabili v vrtcu in v

to, kakšne so pomanjkljivosti njihovega šolskega sistema, v lastnosti povprečnega petletnega gambijskega otroka ter njegov socialni in umski razvoj. Naj povem samo, da se je iznajdljivost, ki jo pridobimo na tehničnem faksu, večkrat izkazala za bolj učinkovito in uporabno, kot kako teoretično strokovno znanje, saj so otroci, njihovo obnašanje, učni pripomočki in postopki povsem drugačni kot pri nas. Tako mi je velikokrat prišlo prav, da ne vem nič o učenju, saj me tako ni moglo nič tako zelo znesti in se pripraviti z mojimi prepričanjimi o tem, kaj je pravilni pristop. Sicer pa so bili trenutki preživeti v vrtcu, med tistimi nasmejanimi obrazi in velikimi rjavimi očmi, polnimi veselja in navdušenja, eni najlepših v življenju. Občutek, ki ga doživljaš ob tem, ko z drevesa na dvorišču odtrgaš nezrelo limono, jo preimenuješ v najboljšo žogo na svetu, se začneš z njo poditi naokrog in za tabo vrešče teče več deset razigranih otrok, se jim pustiš ujeti in podreti na tla, da te z vseh koncev cukajo male rjave roke in te gledajo nasmejani obrazi, je enostavno neopisljiv.

Vseh ostalih doživetij v vrtcu in na izletih,

ki smo jih naredili, je enostavno preveč, da bi jih opisal v tem članku, izpostavil pa bi en dan, ki je bil zaradi marsičesa prav poseben. Gambija je muslimanska država in mi smo bili tam ravno v času, ko se je zaključil ramadan in so praznovali bajram (enakovredno naši veliki noči, samo da so oni veliko bolj zavedni v svoji veri). Na ta praznik so nas vse povabili na kosilo k družini našega gostitelja, ki živi na drugi strani reke. Ker je reka široka in je mostove težko graditi, je edini način prečkanja s trajektom (v državi imajo tri trajekte, en od teh je pokvarjen, druga dva pa imata skupno nosilnost 30 avtomobilov), ali z manjšimi lesenimi čolni. Trajekta vozita povsem poljubno in brez vsakršnega razporeda, tako je en ravno odšel trenutek pred tem, ko smo pritekli do roba pomola. Musa je nekaj zavpil in poponoma poln trajekt se je ustavil, se obrnil in vrnil po nas. Na drugi strani nas je čakal tople sprejem družinskih članov in gruča radovednih otrok. Po zanimivem nakupovanju živil na lokalni tržnici, kamor smo šli z eno od Musovih sester, je sledil obredni zakol kože kar na dvorišču pred hišo. Ker pri roki ni bilo ničesar boljšega, so izza hiše prinesli eno »salonitko«, kozo položili gor in jo kar tam razkosali in nato spekli na žaru. Obed, ki smo ga zaužili z rokami, iz ene skleda, sede na tleh, je bil gotovo en najbolj zanimivih v življenju.

Ljudje v Gambiji imajo zelo malo in velikokrat komaj dovolj, da ne stradajo. A vendar so srečni in z optimizmom zrejo naprej. Najpomembnejša vrednota je družina in največje bogastvo ljudje okoli tebe. Upam, da se bom tudi sam večkrat spomnil na to in na veselje tistih ljudi, ko mi bo zaradi kake nepomembne reči v življenju hudo.

Timi Čížek

Erasmus izmenjava na KTH

Že pred začetkom študija na Univerzi v Ljubljani sem se zanimal za izmenjave in študij v tujini, tekom drugega letnika pa sem se odločil, da bom naslednje leto v celoti preživel v tujini. Ker sem imel željo po študiju na mednarodno zelo priznani univerzi, pa tudi ker me je zanimalo, če kvaliteta življenja v Skandinaviji res upravičuje njen sloves, sem se odločil za celoletno izmenjavo na KTH – Royal Institute of Technology Stockholm.

Izmenjava se je začela z mnogo aktivnostmi, dogodki in zabavami, organiziranimi s strani gostujoče univerze, študentskega združenja (t.i. Tekniska Högskolans Studentkår - THS) in Erasmus Student Network-a (ESN). Kljub temu, da sem zaradi obveznosti na matični fakulteti zamudil uvajalni teden, sem zaradi pestrega dogajanja kmalu spoznal veliko ljudi in v kratkem času oblikoval skupino, s katero smo ostali skupaj do samega konca izmenjave.

Iskanje stanovanja oz. sobe v Stockholmu zaradi izjemno velikega povpraševanja sicer predstavlja resen problem, vendar pa sem sam imel veliko sreče, da sem v »last minute« loteriji preko univerze prejel sobo v največjem in najbolj priljubljenem

študentskem naselju Lappis, ki je prav tako locirano le eno postajo podzemne železnice stran od glavnega kampusa KTH, kjer sem imel tudi vsa predavanja in vaje.

Glavni kampus deluje kot majhno mestce. V kampusu se nahajajo oddelki univerze, raziskovalne enote, ogromna knjižnica, restavracije, telovadnica, knjigarna ipd. Vsak oddelek ima svojo študentsko sekcijo oz. društvo, ki vodi skupne prostore za študente, kjer je mogoče kupiti kavo in pecivo, pogreti kosilo v mikrovalovkah, hkrati pa ti prostori služijo za učenje, sproščanje ter za po-izpitne zabave. Poleg tega je po celotnem kampusu veliko čitalnic, računalniških učilnic, projektnih sob in podobnih prostorov, kjer se lahko študenti zadržujejo tudi po 24 ur na dan, dostop je namreč zagotovljen z elektronsko kartico in PIN kodo. Za nameček ima stavba v velikosti naše domače fakultete za potrebe študentov tudi študentsko združenje THS.

Na univerzi nas je že v prvem tednu septembra presenetil obisk ameriškega predsednika Baracka Obame, ki je prišel na predstavitev KTH-jevih inovacij na področju obnovljivih virov energije. Zaradi varnostnih ukrepov so tisti dan tudi vsem študentom

popoldne odpadle vaje, zato smo lahko Obama, ki je po obisku Švedske svojo pot nadaljeval na vrh G20 v St. Petersburgu, videli tudi skozi okno njegove limuzine.

Študij gradbeništva na Švedskem poteka malo drugače kot pri nas. Na prvi stopnji veliko časa posvetijo osnovnim predmetom, kot sta npr. Mehanika in Statika. Večina strokovnih predmetov, kot so recimo Lesene konstrukcije in Bioklimatsko načrtovanje pride na vrsto na magistraturi. Večina predmetov našega tretjega letnika se tako izvaja na magistrskem študiju, ki na KTH poteka izključno v angleščini, zato smo študenti izmenjave, švedski študenti in tuji študenti skupaj poslušali predmete v angleškem jeziku.

KTH že od svojega začetka tesno sodeluje z industrijo ter sledi njenim trendom in povpraševanju po kadrih. Odlična pripravljenost švedske industrije danes to sodelovanje prenaša tudi na nivo študentov. Velika večina predmetov na predavanjih in vajah gosti t.i. gostujoče profesorje (angl. guest lecturers). Ti lahko pridejo na kratko predstaviti neko zelo »nišno« tematiko iz industrije, lahko pa kot strokovnjaki iz švedskih podjetij predavajo tudi teoretične oz. akademske zadeve z neko podlago izkušenj iz prakse. Pri kakšnem predmetu se je tako zgodilo, da so večinski del vsebine predmeta pokrili prav gostujoči profesorji.

V okviru predmeta Trajnostne stavbe (angl. Sustainable Buildings) sem bil udeleženec usposabljanja vodilnega programa za dinamično energetska analizo IDA ICE, ki sem ga ob vrnitvi domov uporabil tudi v sklopu diplomske naloge. Hkrati sem se po priporočilu profesorja prijavil na »Skanska Sustainable Cities Challenge« in se z idejnim projektom »Smart District« uspel uvrstiti v finale tekmovanja, ki ga prireja največje skandinavsko gradbeno podjetje.

Royal Institute of Technology Stockholm

Na nekaterih predmetih so nas celo peljali na številne obiske tovarn in firm. Na takih dogodkih so nas firme, kot takrat tretji najbolj iskan kader na Švedskem, vedno tudi pogostile na zelo visoki ravni. Razkazali so nam celoten proces od same ideje, projektiranja do proizvodnje in uporabe. Tako sodelovanje vedno vključuje tudi načrtno predviden čas ob »fiki«, tipičnemu švedskemu odmoru ob kavi in pecivu ter kosilu, ki je namenjen za neuradno druženje in mreženje. Na koncu teh obiskov so nam vedno ponudili sodelovanje v okviru diplomskega oz. magistrskega dela, nam ponudili njihove laboratorije in raziskovalne enote ter ponujali možnosti opravljanja pripravništva, prakse ipd.

Klasičen dan študenta na KTH poteka nekako tako: v dopoldanskem času potekajo predavanja predmetov, z začetkom ob deveti uri. 15-minutni odmori sledijo vsaki dve šolski uri. Predavanja se končajo ob 12h, saj do 13h poteka odmor za kosilo za celotno univerzo. Ob 13h se tako nadaljujejo, praviloma vaje, do 17. ure. Pri predmetih konstruktivne narave, kjer se znanje utrjuje z računom praktičnih primerov, po navadi reševanje problemov poteka samostojno (oz. v skupini s kolegi), na voljo je več predavateljev, ki odgovarjajo

na morebitna vprašanja in nato tudi posebej pregledajo rešitve vsakega študenta sproti. Šolsko leto je razdeljeno na štiri periode. V vsaki periodi ima praviloma študent dva predmeta po 7.5 ECTS. Izpiti se pišejo teden do dva po zaključku predmeta, ponovni rok pa se piše ob koncu semestra in avgusta. Zaradi priznavanja predmetov ena na ena, sem sicer v kakšni periodi imel tudi tri predmete, kar se je kazalo v mogoče preveč nakopičeni količini dela ob koncu periode, ko se je oddajalo vse projekte. So pa bili profesorji zelo popustljivi ob morebitnih križanjih vaj in predavanj posameznih predmetov, kdor je imel voljo, je lahko tako opravljal skupaj katerokoli kombinacijo predmetov.

Pogost pojav so na Švedskem tudi t.i. »open book exams«, pri katerih je poudarek na zmožnosti reševanja problemov s pomočjo literature. Na takšnih izpitih je tako bilo dovoljeno imeti celotne zapiske, učbenike, standarde in rešene stare izpite, ki jih shranjujejo na katedrah in so na voljo vsem študentom.

Večinoma se je dalo velik del nalog rešiti v času vaj oz. v času, ko med tednom recimo kakšen dan nisem imel cel dan obveznosti na univerzi. Zato sem lahko večere in vikende preživel ob druženjih s prijatelji, športnih aktivnostih, različnih prireditvah, raziskovanju mesta in okolice, potovanju ter obiskovanju diskotek, ki jih je v Stockholmu ogromno.

Stockholm kot izrazito mednarodna metropola (ima namreč največ priseljencev izmed vseh skandinavskih mest) z 2,2 milijona prebivalcev ponuja pestro družabno in nočno dogajanje, hkrati pa že sama raznolikost omogoča vsakemu posamezniku, da si najde svoj kotiček in svoje aktivnosti. Pozimi sem se udeležil tudi predavanja Nobelovih nagrajencev za fiziko, z manj sreče pa sem sodeloval tudi

v študentski loteriji, ki vsako leto nekaj srečnejšem podeli vstopnice za banket ob podelitvi Nobelovih nagrad.

Zaradi odličnih prometnih povezav (zračnih, železniških in cestnih) pa se da enostavno potovati tudi po okoliških državah. Zelo popularne so križarke, ki iz Stockholma plujejo v Helsinke, Turku, Tallin in Rigo. Prav tako je v okviru ESN organiziranih veliko študentskih križarjenj s pestrim spremljevalnim programom. V lastni režiji se na takšna dvo-nočna križarjenja s še tremi kolegi lahko podaš za pičlih 12 evrov (cena vključuje sobo s kopalnico in priloženo posteljnino).

Ob koncu izmenjave lahko povem, da je bil odhod v Stockholm do sedaj zagotovo najboljša odločitev v mojem življenju. Težko je z besedami opisati vse občutke, ki se ob tem porajajo in izkušnje, ki sem jih tekom preteklega leta pridobil, hkrati pa sem spletel prijateljstva in poznanstva, ki so neprecenljiva. Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil vsem, ki so pripomogli k temu, da sem se te izmenjave lahko udeležil, prav tako pa priporočam vsem študentom Fakultete za gradbeništvo in geodezijo, da se prijavijo na izmenjavo in pridobijo izkušnjo, ki jim bo koristila v nadaljnjem življenju in karieri.

Klemen Domjan
klemen.domjan@gmail.com

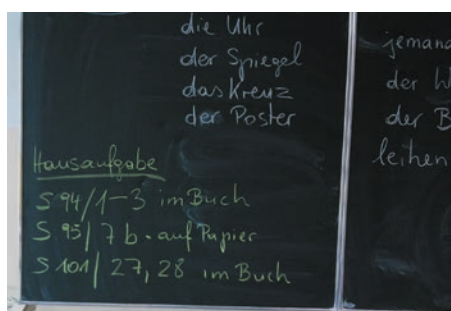

Tečaj nemškega jezika po Dunajsko

Želja, da bi obnovil in nadgradil že skoraj popolnoma pozabljeno znanje nemškega jezika, ki sem ga pridobil v srednji šoli, se mi je porodila na začetku letošnjega leta. Najprej sem imel v mislih, da bi tečaj obiskoval pri katerem izmed ponudnikov tečajev v Ljubljani in do junija je to ostalo samo v mislih, sredi meseca pa sem dobil možnost bivanja na Dunaju za mesec julij, kjer bi se udeležil štiritedenskega tečaja nemščine na priznanem inštitutu za učenje nemškega jezika IKI (nem. Internationales Kulturinstitut).

Glede na to, da so cene tečaja na Dunaju in v Ljubljani zelo podobne, odločitev ni bila težka. Na tečaj sem se prijavil preko spleta, kjer izpolniš enostaven obrazec in rešiš kratek test iz nemške slovnice na podlagi katerega ti inštitut predlaga zahtevnostno stopnjo tečaja. Možnih stopenj je 13, od A1.1 (popoln začetnik) do C2. Inštitut ponuja tečajnikom tudi možnost bivanja v študentskih domovih na Dunaju, ki so med poletjem prazni. Sam sem bival v Knafljevi ustanovi, ki je študentski dom za slovenske študente na Dunaju, del stanovanj v stavbi pa se oddaja v najem.

Na Dunaj sem se odpravil z vlakom, kar močno odsvetujem vsem, ki niso pustolovski tip človeka, saj ti vzame največ časa pa tudi največ denarja. Končna postaja vlaka

za Dunaj je Wien Mitte. Sprva sicer nisem vedel niti kje naj zapustim peron, ker je vseeno malo večji kot tisti v Ribnici, vendar sem se kar hitro znašel, kupil mesečno vozovnico in se po podzemnih rovih pripeljal skoraj pred vrata Knafljeve ustanove, kjer me je pričakala študentka Katja, ki mi je za en mesec odstopila svoje stanovanje. Naj omenim, da se Knafljev dom nahaja skoraj v strogem centru Dunaja v prvem »becirku« in je le streljaj proč od ene večjih znamenitosti Dunaja, katedrale sv. Štefana. Pričakovanje, da si bom prvi dan ogledal vsaj bližnjo okolico svojega novega doma, je presenetljivo zmotilo močno deževje, ki smo ga bili letošnje poletje tako malo deležni.

Naslednji dan se je tečaj začel že ob deveti uri zjutraj, potekal pa je v bližini hotela Korotan, ki ima tudi nekaj slovenskega pridiha. Ob prihodu v učilnico smo se z ostalimi tečajniki samo debelo gledali in se prisiljeno smehljali, kmalu pa je profesorica Frau Gerti, sicer že malo starejša gospa, razbila smrtno tišino. Da smo prebili led, smo se najprej predstavili, kakor smo se pač znali. Tečajniki so prišli tja skoraj s celega sveta, od republik bivše Jugoslavije, Rusije, Ukrajine, Poljske, ZDA, Kitajske, Venezuele ... Skupaj nas je bilo 16, starost tečajnikov pa je bila od 16 pa vse tja do 60 let. Skratka, zelo pisana družina. Vsak je prišel tja s svojim razlogom, nekateri zaradi študija, drugi zaradi sorodnikov, ki jih imajo v nemško govorečih deželah, nekateri pa tudi zato, ker so se priselili na Dunaj in jim je država financirala prvi tečaj nemščine, da si lažje poiščejo zaposlitev, kar mislim da se v Sloveniji še lep čas ne bo zgodilo.

Tečaj je potem do konca meseca potekal tri ure dnevno in pet dni na teden. S profesorico smo komunicirali izključno v nemščini,

prvi teden je v bistvu samo ona z nami, nato pa se je tudi ostalim jezik malenkost razvezal. Veliko časa je bilo namenjenega slovnici, včasih se mi je zdelo, da že malo preveč. Sam način predavanja je sicer malo podoben tistemu, ki smo ga srečali v srednji šoli, kjer se preko nekega prebranega ali poslušanega besedila, razvije debata na obravnavano temo s čimer se širi besedni zaklad. Učenje je potekalo tudi preko raznih iger v paru ali manjši skupini, kar je včasih privedlo do nenadzorovanega smeha. Vsak dan so nas zaposlili tudi z domačimi nalogami, kar nam je vzelo kakšno uro ali dve zvečer, niso pa bile obvezne. Imeli smo tudi možnost raznih aktivnosti po Dunaju izven tečaja.

Mnenja sem, da sem od tečaja odnesel več znanja kot bi ga, če bi se ga udeležil v domačem okolju, saj sem bil primoran uporabljati nemščino skoraj na vsakem koraku, razen v restavraciji Balkanhaus.

Martin Rus

Tenis na mivki - Kaj pa je to?

Prijatelj Uroš mi je že pred nekaj leti med klepetom ob pijači omenil, da se je v tujini srečal z novo obliko tenisa – s tenisom na mivki, za kar sem ga prav debelo pogledal. In verjetno vas je med bralci še vedno veliko, ki trenutno na takšen način gledate moj članek. Kot izkušen igralec »klasičnega« tenisa, se je Uroš seveda tudi za obliko na mivki hitro navdušil in se celo odločil izpeljati večji projekt – tenis na mivki pripeljati v Slovenijo. Zato sem se odločil, da našim bralcem razložim, za kaj pravzaprav sploh gre.

Zgodovina tenisa na mivki sega v 70. leta prejšnjega stoletja. V tistem času se je tenis na mivki igral v ZDA in v Braziliji. Kmalu je ta šport prišel v Italijo, kjer dandanes uživa največjo popularnost tega športa na svetu. V zadnjih petih letih se je tenis na mivki v Evropi zelo razširil in pridobil na popularnosti. V Evropi se največ igra v Italiji, sledi ji Francija, Španija, Avstrija, Belgija, itd. – pravzaprav dandanes že celotna Evropa. Ta šport je vedno bolj poznan tudi v drugih delih sveta. Zelo popularen je v Združenih državah Amerike, kjer v promocijo tega športa zadnja leta vlagajo ogromno denarja in posledično so turnirji tenisa na mivki v ZDA pravi spektakli. Poznajo ga tudi v Avstraliji, Novi Zelandiji, na Japonskem, zelo aktivni pa so tudi na Arubi in Bermudi. Prvi začetki tenisa na mivki v Sloveniji segajo v leto 2007, ko je bil organiziran tudi prvi turnir v tenisu na mivki. V letih, ki so sledila, so se slovenski predstavniki

udeleževali mednarodnih tekmovanj, vključujoč evropska in svetovna prvenstva. V letu 2010 je bilo ustanovljeno ŠD Tenis na mivki Domžale, z namenom promocije in popularizacije tenisa na mivki v Sloveniji.

Tenis na mivki lahko igrajo vsi, saj je tehnično manj zahteven kot tenis, za sproščujočo igro pa večletni trening ni potreben. Če pa si želite tega športa lotiti resneje, je kljub temu potrebnega kar nekaj teniškega znanja, zato je lahko to v celoti šport za rekreacijo, lahko pa se ga lotiš tudi na bolj profesionalni ravni.

Če povzamem, igra tenisa na mivki je nekakšen hibrid med »klasičnim« teniškim odbojko na mivki. Ta igra postaja v zadnjih letih tudi pri nas vse bolj in bolj priljubljena, saj je zelo atraktivna, ob enem pa nudi pašo tako ženskim kot moških očem. V Sloveniji je vsako leto organiziranih vse več turnirjev, med drugim tudi državno prvenstvo in močni mednarodni turnirji z denarnim skladom. Tudi sam se rekreativno ukvarjam s tenisom na mivki in moram priznati, da je igra zelo všečna, znanje tenisa pa res ni pogoj. V letošnji sezoni se je s poletjem sicer nekoliko poigralo vreme, a sem prepričan, da bodo prihodnje leto igrišča spet zelo polna. Več o tenisu na mivki si lahko preberete tudi na <http://www.tenisnamivki.si/> ali na njihovi Facebook strani www.facebook.com/TenisNaMivki. Igro priporočam vsem športnim navdušencem, še posebej pa tistim, ki imate radi tenis ali odbojko na mivki – še bolje, oboje.

Luka Pajek

“

Tenis na mivki je šport s podobnostmi tenisa in odbojke na mivki. Bistvo igre je, da žogica ne pade na tla. Igrišče za tenis na mivki je enake velikosti kot igrišče za odbojko na mivki, mreža je visoka 170 centimetrov, žoge so mehkejšje, loparji manjši, štetje pa enako kot pri tenisu

Uroš Brinovec, predsednik ŠD Tenis na mivki Domžale

Poletja je konec, prihaja bolj hladen del leta, ko se bomo večkrat želeli pogreti . Juha je idealna jed za to, hitra za pripravo in zelo okusna. V tokratnem kuharskem kotičku, sem pripravila dva preprosta recepta in nekaj namigov kako postati pravi mojster za juhe.

Ta juha bo še posebej všeč tistim, ki vam je všeč okus mehiške kuhinje.

drugače juha preveč slana.

Ko čebula postekleni, dodamo v posodo meso in tri minute kasneje še korenček. Popečemo meso z obeh strani (3 minute), nato dodamo v posodo koruzo, premešamo ter zalijemo s 4 - 5 dl vode. Od tega koliko vode dodamo je odvisna gostota juhe, če imamo raje bolj gosto potem malce manj, če imamo raje bolj redko potem malce več. Na tem mestu dodamo še malo mletega čilija, paprike in eno žlico paradižnikovega koncentrata. Pokrijemo in pustimo, da se na srednjem ognju, kuha 15 minut, če smo uporabili koruzo iz kozarca in 20 minut če uporabimo zamrznjeno koruzo.

Nato iz posode poberemo meso, ga položimo na desko ter narežemo na kocke. Juho odstavimo z ognja vzamemo palični mešalnik in zmeljemo vsebino posode. V juho vrnemo narezanega piščanca in damo posodo nazaj na ogenj, kjer naj se kuha še 5 minut. Za konec dodamo še ščepec soli in juha je pripravljena.

200 g piščančjih prsi,
en korenček,
pol čebule in/ali por,
dve vejici peteršilja,
300 g koruze (lahko zamrznjena ali iz kozarca).
(količine zadoščajajo za tri osebe ali dva zelo lačna)

čili, sol, poper, žafranika, mleta paprika - sladka ali pekoča.
(lahko tudi kakšno začimbo dodate in seveda tudi kakšno izpustite)

sladka smetana, lahko tudi mleko,
nariban sir,
paradižnikova omaka.

Priprava

Kot prvo nasekljamo čebulo (in/ali por) ter jo pričnemo pražiti na majem ognju, pazimo da ta ne postane rjava, vendar le počasi postekleni. Za namastitev posode priporočam uporabo nerafiniranega kokosovega masla, lahko pa uporabimo čisto običajno olje. Med tem časom pripravimo meso, narežemo ga na fileje in te z obeh strani začínimo z žafraniko, poprom in papriko. Dodamo tudi ščepec soli, vendar naj bo res le ščepec, saj bo

Če želimo tisti pravi okus juhe, katero nam postrežejo v mehiški restavraciji, vzamemo košček sira in tega naribamo in skupaj s polovico male sladke smetane dodamo v juho ter premešamo. Ko juho serviramo na krožnik, damo na vsak krožnik še kanček paradižnikove omake in posujemo z nasekljanim peteršiljem.

Še nasvet, če po končani kuhi ugotovite, da ste juho preveč pikantno začinili, dodajte vanjo pol decilitra mleka, mleko bo ublažilo pekoč občutek in juha bo odlična.

Juha iz korenčka in paradižnika

Sestavine

trije korenčki
trije paradižniki
por, čebula
en strok česna
ena vejica zelene
ena mala pločevinka pelatov
(količine zadoščajo za tri osebe ali dva zelo lačna)

Začimbe

beli in črni poper, sol, bazilika, sladka paprika

Dodatki:

sveža bazilika, olive

Čas priprave

35 minut

Priprava

Nasekljamo čebulo in por, pristavimo posodo in ju prepražimo na majhnem ognju, dokler čebula ne postekleni, nato dodamo nasekljani česen. Nasekljamo korenček in zeleno ter ju dodamo v posodo, premešamo in pražimo na srednjem ognju.

Preljemo z vodo, dodamo ščepec soli pokrijemo in kuhamo 5 minut. V posodo dodamo tri cele, oprane paradižnike, ponovno pokrijemo, da zavre. Dodamo kozarec pelatov, zmanjšamo ogenj, pokrijemo in kuhamo 10 minut. Po tem času odkrijemo, dodamo začimbe baziliko, sladko papriko, beli in črni poper ter solimo.

Vzamemo palični mešalnik in zgostimo juho.

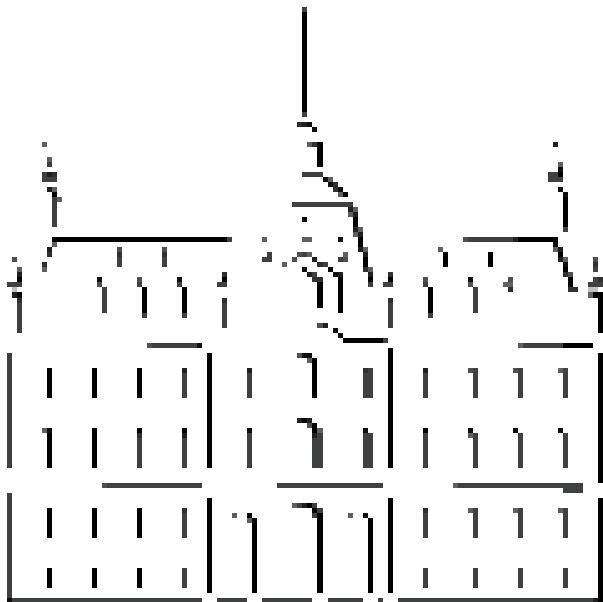
Predno serviramo dodamo v juho liste sveže bazilike in nekaj kapljic olivnega olja. Juha ima sladkasto kisel okus, saj so paradižniki bolj kisli, korenček pa je sladek, zato k njej odlično paše kontrastni dodatek, kot na primer olive, v vsak krožnik dodamo nekaj oliv in s tem trikomo bomo okus zelo obogatili. Če nimamo oliv lahko poleg ponudimo tudi popečene kruhke.

Juhe lahko pripravimo iz vseh vrst zelenjave, če imamo raje bolj zgoščene in kremaste juhe in pri tem za zgoščevanje ne želimo uporabiti moke, imam tukaj na voljo nekaj alternativ:

- Uporabimo škrob – naribamo krompir v juho. Nekaj minut pred koncem kuhanja dodamo v juho naribani krompir, ker je v drobnih koscih bo kuhan v nekaj minutah, juho pa bo zelo učinkovito zgostil
- Uporabimo rič. Ko začnemo s kuho dodamo v posodo pest riža. Pred serviranjem juhe, uporabimo palični mešalnik, zaradi riža se bo juha zgostila in dobila svilnati lesk
- Uporabimo pšenični zdrob. Ko prepražimo čebulo dodamo vanjo nekaj žlic zdroba, na hitro prepražimo, nato dodamo vodo in preostalo zelenjavo, tak način zgoščevanja je zelo primeren za korenčkovo juho.

Pa dober tek!

Priljubljenost ali znanje, to je zdaj vprašanje

Se še spomnite vaših srednješolskih let? Za nekatere so se ta ravnokar zaključila, za druge pa so le še bežen spomin iz daljne preteklosti. A to sploh ni pomembno, saj se še vsi več ali manj spomnimo predmetov, ki smo jih poslušali, dogodivščin, ki smo jih doživeli, šosolcev, s katerimi smo te dogodivščine doživeli in profesorjev, ki so nas takrat učili. Med slednjimi se je vedno našel nekdo, ki je lahko svoj predmet z zahtevnostjo spremenil v pekel na zemlji, ali pa nekdo, katerega predmet smo vsi imeli izjemno radi, saj nam je med urami govoril vice, v testih pa smo mu lahko opisovali eksistencialno krizo svojega psa, ki ne ve, ali je pinč ali čivava, in še vedno dobili pozitivno oceno. Vsi se zavedamo, da lahko med srednjo šolo in fakulteto povlečemo izjemno veliko vzporednic, a zelo malo ljudi se zaveda, da lahko te iste vzporednice vlečemo tudi med profesorji na srednji šoli in fakultetami samimi.

En profesor uči en predmet, drug pa drugega. Ena fakulteta nas izobrazi za eno področje, druga za drugo. Nek profesor je zahteval več, spet drug je bil bolj popustljiv. Neka fakulteta zahteva od študenta več, spet druga je do njega bolj popustljiva. In tako, kot so nekateri profesorji bili med dijake bolj priljubljeni kot drugi, so tudi nekatere fakultete med študenti bolj priljubljene kot druge in s tem ni nič narobe. Se popravljam, s tem ni nič bilo narobe, dokler fakultete med seboj niso pričele biti boja za bodoče študente s svojo priljubljenostjo in ne s svojim programom ter kvaliteto le tega. Zavedati se moramo, da dijake vedno manj zanima, kaj se bodo tekom študija naučili, in vedno bolj, koliko truda bodo morali vložiti v zaključek študija. Rešitev vsake fakultete je na dlani, postane naj bolj priljubljena kot ostale in si tako zagotovi svoj vpis.

Na račun tega so nekatere fakultete pričele umetno zniževati nivo zahtevnosti ali pa celo nivo osvojenega znanja tekom študija. Na kratki rok je to mogoče njihovim študentom izjemno všeč, saj dosežejo isti cilj z manj truda, a na dolgi rok to nima nikakršnega smisla. Taki študentje so po končanem študiju manj izobraženi in manj sposobni ter tako manj zanimivi za delodajalce, kar čez leta pomeni manjše zanimanje za to fakulteto. Ampak na žalost naše fakultete niso več ustanove, ki bi videle desetletje ali več v prihodnost, temveč jih večina vidi le do naslednjega mandata dekana in njegove ekipe. Mandate pa se že od vedno lažje zmaguje s kratkotrajnimi in majhnimi zmagami, ki pa na žalost velikokrat zameglijo pogled na dolgotrajne negativne posledice, ki jih bodo povzročile.

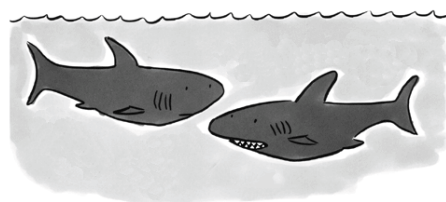
Je torej edini smiseln zaključek te zgodbe povišanje zahtevnosti in izobraževanje peščice elitnih študentov, ki bodo ponesli dober glas o rajskih službah med dijake? Seveda ne. Ampak kakšno pot naj potem fakulteta, kot javna ustanova, sploh ubere? Nižanja kvalitete študija si ne more privoščiti, brez tega pa njena priljubljenost ne more zrasti. Zgleda, da smo prišli do nepremostljive reke. Ali pač? Na nekaj smo pozabili. Če se spet vrnemo nazaj na vzporednice s srednjo šolo, lahko ugotovimo, da najbolj priljubljeni profesorji niso bili tisti, katerih predmeti so bili lahki, temveč tisti profesorji, ki so snov svojega predmeta znali prenesti na svoje dijake, ob tem pa bili do njih dostopni in odprti. To so bili profesorji, ki so bili dobri v komunikaciji, ki so svoje dijake poslušali in skupaj z njimi reševali nastale težave.

Če to preslikamo na fakultete, je slika jasna. Najbolj približljiva fakulteta ni tista, ki je najlažja ali najtežja, temveč tista, ki je do

študenta razumevajoča in vzpodbujajoča. Namesto, da fakultete bijejo boje preko medijev in jumbo plakatov ob ljubljanskih vpadnicah, bi morale svoje študente aktivno spodbujati in jim omogočati kar najboljše pogoje za študij, saj bi ti fakulteti naredili boljše reklamo kot katerikoli promocijski video. Mogoče bo res nekaj časa trajalo, vendar verjamem, da bodo s časom profesorji in dekani spoznali, kako pomembna sta pristop in odnos do študenta, saj mu tako damo vedeti, da nam za njega ter njegovo prihodnosti ni vseeno in s tem posledično fakulteti zagotovimo svetlo prihodnost.

*Do takrat pa ostanite
radovedni.*

Jure Česnik, študent podiplomskega študija Gradbeništva

"I've decided I need to work on my people skills... they keep getting away."

Drage študentke in dragi študentje!

Kislo poletje je za nami. Upam, da je bilo takšno le vreme, počitnice pa vseeno sončne in sproščene, saj so temu namenjene. Z novimi močmi smo tako stopili v toplo indijansko poletje in s tem tudi v novo šolsko leto. Vanj smo že dodobra zakoračili in obveznosti se že začenjajo nabirati, kmalu se bodo pričeli prvi kolokviji, nato zimsko izpitno obdobje ... Pri vsem tem vam želim obilo radovednosti, zagnanosti, volje do učenja, za povrh pa še ščepec sreče in čim boljše ocene.

Vendar šola ni nujno le učenje in hitenje od predmeta do predmeta, od predavalnice v računalniško učilnico ali laboratorij. Lahko je veliko več. To se trudimo dokazati in pokazati še posebej v zadnjih dveh šolskih letih. Urejam prostore in ustvarjalne kotičke, ki bodo služili nam vsem. Vam za študij in druženje izven rednega pouka, nam za druženje z vami. Trenutno poteka študentska delavnica za ureditev študentskega kotička v prvem nadstropju, h kateri ste bili povabljeni vsi. V četrtek, 16. oktobra, smo izpeljali Dan odprtih vrat, ki ga je obiskalo preko 210 dijakov različnih srednjih šol in gimnazij. Tudi tu ste bili povabljeni k sodelovanju in dogodek smo s skupnimi močmi več kot uspešno izpeljali. V okviru projekta Po kreativni poti do znanja smo v sodelovanju z gospodarskimi firmami izpeljali deset uspešnih projektov. Dva od njih (brezpilotni letalnik in stoječi val za vodne športe) sta zanimiva tudi za širšo javnost. Na vašo pobudo bo organiziranih več ekskurzij, katerih se bodo lahko udeležili študentje vseh študijskih programov in letnikov.

Takšnih in podobnih projektov ter dogodkov bo še več. Pa ne gre le za to, da sodelujete pri njihovi izvedbi, naša želja je, da jih začnete tudi soustvarjati in dajati nove pobude ter ideje za izboljšanje delovnega okolja in vzdušja na naši fakulteti.

V lanskem šolskem letu smo že predlagali, da se bolj dejavno vključite v urejanje študentske spletne podstrani UL FGG. Prav tako potrebuje osvežitev tudi fakultetni Facebook. Še naprej se bomo trudili, da bo stika s prakso, terenskega in projektnega dela ter ekskurzij več. Načrtujemo tudi serijo neobveznih tematskih predavanj, na katere bomo povabili novinarje, strokovnjake iz prakse, investitorje in druge deležnike, ki vstopajo v proces načrtovanja ter projektiranja objektov in naprav v prostoru.

Toda sedaj od vas ne pričakujem več le idej, vprašanj, pobud in kritičnih misli, pričakujem vaše dejavno sodelovanje, kajti le na ta način bomo dosegli več in boljše, v skupno zadovoljstvo vseh, študentov in zaposlenih na UL FGG!

Doc. dr. Alma Zavodnik Lamovšek u. d. i. a.
Lokacija: kabinet 109 v prvem nadstropju stavbe na
Jamovi 2
e-naslov: alma.zavodnik@fgg.uni-lj.si

Univerza v Ljubljani
Fakulteta *za gradbeništvo in geodezijo*

Uredništvo revije Študentski most išče člane svoje ustvarjalne ekipe!

ZATO TE VABIMO k sodelovanju

Se ti v glavi vedno znova rojevajo zanimive ideje in zgodbe, pa ne veš, kako bi jih delil z drugimi?

Te pestijo in težijo problemi, pa ne veš, kako bi jih izrazil?

Rad raziskuješ in želiš takšna in drugačna spoznanja deliti z nami?

Rad prebereš dober članek ali intervju in bi rad tudi ti ustvaril kaj podobnega?

Lahko pa nam pomagaš tudi tako, da le podaš svoje mnenje, kritiko in izraziš svoje želje.

Dobrodošli ste vsi: novinarji, fotografi, kuharji, ugankarji...

Za vse informacije ter prijave
se obrnite na uredništvo revije,
na mail: revija.most@gmail.com

